አምስት

የመላእክት አደረጃጀት

ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ መላእክት በምናጠናበት ጊዜ በመላእክት መካከል ስላለው የሥልጣን ተዋረድ ግንዛቤ ማግኘታችን የግድ ይሆናል። መላእክት ከሥልጣንና ከክብር አንጻር የተደራጁ መሆናቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን።

ምንም እንኳ አንዳንዶች የመለኮታዊ ኃይላትን የደረጃ ተዋረድ እንደ መላምት ቢያዩትም፣ የሚከተለውን ቅደም ተከተል የሚይዝ ይመስላል፦ ሊቀ መላእክት፣ መላእክት፣ ሱራፌል፣ ኪሩቤል፣ አለቅነት፣ ሥልጣናት፣ ዙፋናት፣ ኃይላትና ግዛት (ቈላስይስ 1:16፤ ሮሜ 8:38)።

የመካከለኛው ክፍለ ዘመን የሥነ መለኮት ምሁራን የመላእክትን ደረጃዎች በአሥር ከፍለዋቸው ነበር። ሆኖም አንዳንድ ሰዎች እንደ ጌትነት፣ ሥልጣናት፣ አለቅነት፣ ዙፋናት፣ ኃይላትና ግዛት ያሉት ደረጃዎች ስለ ሰው ልጆችና ሰብአዊ ተቋማት የሚናገሩ ይሆኑ? ብለው ጠይቀዋል። ይህንን ጥያቄ ለመመለስ ቈላስይስ 1:16ን መረዳት ይኖርብናል። ጳውሎስ በዓይን ስለሚታዩና ስለማይታዩ ነገሮች ፍጥረት ነው የሚናገረው። ይህንን ጥቅስ አስመልክተው ማቲው ሄነሪ የተባሉ ሰው ሲናገሩ፣ ጌታ ኢየሱስ «በሰማያት ውስጥ ከፍ ብሎ ያለውን መልአክ ቢሆን ወይም በምድር ላይ የሚገኙትን ሰዎች የፈጠራቸው ከምንም ነው። ዓለምን ማለትም በላይ ያለውንና በታች የሚገኘውን ዓለም ፈጥሮ በሁለቱም ነዋሪዎችን አስቀመጠበት። ... እዚህ ላይ እርሱ (ጳውሎስ) የተለያዩ የመላእክት ሥርዓቶች እንዳሉ ነው የሚናገረው። ዙፋናት ቢሆኑ፣ ወይም ግዛት ወይም ኃይላት ወይም ሥልጣናት ስለ የተለያዩ ችሎታዎች፣ ቢሮዎችና ኃላፊነቶች የሚያሳይ ይመስላል።» የመላእክትን የደረጃ ተዋረድ የሚገልጽ ማንኛውም ዝርዝር የተወሰኑት ሥልጣን ሊኖራቸው፣ ሌሎቹ ደግሞ

ላይኖራቸው ይችላል። የተሳሳተ ሊሆን ቢችልም፣ በሥልጣን እንደሚለያዩ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። ግትር ለመሆን ባልፈልግም፣ የተለያዩ የመላእክት የሥልጣን ደረጃዎች መኖራቸውንና በቄላስይስ ውስጥ የተጻፉት ዝርዝሮች እነዚህን ሰማያዊ ፍጥረቶች እንደሚያመለክቱ አምናለሁ። እስቲ አራቶቹን እንመልከታቸው።

ሊቀ መላእክት

የእግዚአብሔር ቃል እንደ መላእክት አለቃ የጠቀሰው ሚካኤልን ብቻ ቢሆንም (ይሁዳ 9)፣ ሉሲፈር ከመውደቁ በፊት ከሚካኤል እኩል ወይም የበላይ በሆነ ደረጃ ሊቀ መላእክት ነበረ። ለማመን የሚያስችሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረቶች አሉን። «አለቃ» የሚለው የመነሻ ቃል የበላይ፣ ዋና ወይም ታላቅ መልአክ የሚለውን ይመስላል። ስለሆነም አሁን ሚካኤል የመላእክት ሁሉ የበላይ የሆነ መልአክና በሥልጣን ደረጃው የመጀመሪያ መሆኑ የታወቀለት የሰማይ ልዑል ነው። በሌላ አነጋገር በእግዚአብሔር የዓለማት አስተዳደር ውስጥ የጠቅላይ ሚኒስትርነት ማዕረግ ያለውና ለእግዚአብሔር ፍርድም «የመልአክ አስተዳዳሪ» ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የመልአክ አለቃ ብቻ እንጂ የመላእክት አለቆች እንዳሉ ስለማይገልጽ፣ እርሱ ብቸኛ አዛዥ መሆን ይኖርበታል። የስሙ ትርጉምም «እንደ ጌታ ያለ ማን አለ?» ማለት ነው።

በብሉይ ኪዳን ዘመን ሚካኤል በቀዳሚነት የእስራኤል መልአክ ነበር። ስለሆነም እግዚአብሔር እንደተመረጠው ሕዝብ ልዑል አድርጎ ስለ ሚካኤል ይናገራል። «በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ» (ዳንኤል 12:1)። በተለይም በየትኛውም ስፍራ የሚገኘውን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይጠብቃል፣ ይከላከልላቸውማል።

በተጨማሪም በዳንኤል፣ «አለቃችሁ ሚካኤል» ተብሎ ተጠቅሷል (ዳንኤል 10:21)። እርሱ የእግዚአብሔር የሕግና የፍርድ መልእክተኛ ነው። በዚህ ረገድ በዮሐንስ ራእይ 12:7-12 እንደተጻፈው፣ ሰይጣንን፣ ታላቁን ዘንዶና አጋንንቶችን የሚዋጋውን

ጦር የሚመራ መሆኑ ተጠቅሷል። ሚካኤልና መላእክቱ በመጨረሻው ዘመን በሚካሄደው ውጊያ እጅግ ታላቅ የሆነ ትግል ውስጥ በመግባት የሰይጣንንና የጨለማ ኃይላትን ሁሉ ድል መመታት ያረጋግጣሉ። ሚካኤል በጦርነቱ ውስጥ ድል አድራጊ እንደሚሆን የእግዚአብሔር ቃል አስቀድሞ ይናገራል። ገሃነም ይንቀጠቀጣል፤ በሰማይ ሐሴት ይሆናል።

ሚካኤል ሉሲፈርንና የወደቁ መላእክትን ከሰማይ እንደ ጣላቸውና ዛሬ ሚካኤል ከሰይጣንና ከክፉ መላእክቱ ጋር ታግሎ ኃይላቸውን በመደምሰስ የመጨረሻውን የድል ተስፋ ለእግዚአብሔር ሕዝብ እንደሚሰጥ የሚያመለክት አሳብ በመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ዘንድ አለ። የመላእክት አለቃ የሆነው ሚካኤል በዳግም ምጽአቱ ወቅት ኢየሱስን በማጀብ የሚጮኽ ይሆናል። ምንም ተወዳዳሪ የሌለውንና ደስ የሚያሰኘውን የኢየሱስ ክርስቶስን መመለስ ከማወጁም በላይ፣ በክርስቶስ ሆነው ለሞቱትና ትንሣኤያቸውን ለሚጠባበቁ ሁሉ የሕይወትን ቃል ይናገራል። «ጌታ ራሱ በትእዛዝ በመላእክትም አለቃ ድምፅ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳልና፣ በክርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ» (1ኛ ተሰሎንቄ 4:16)።

መልአኩ ገብርኤል

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ከተጠቀሱት ዋነኛ መላእክት መካከል አንዱ ገብርኤል ነው። በዕብራይስጥ ቋንቋ «ገብርኤል» ማለት «የእግዚአብሔር ጀግና» ወይም «ኃያሉ» ወይም «እግዚአብሔር ታላቅ ነው» ማለት ነው። የእግዚአብሔር ቃል ብዙ ጊዜ «የያህዌ መልእክተኛ» ወይም «የጌታ መልእክተኛ» ብሎ ይጠራዋል። ቢሆንም ብዙዎች እንደሚያስቡት ወይንም ገጣሚው ጆን ሚልተን ካሉት በተቃራኒ፣ የመላእክት አለቃ ብሎ አይጠራውም። ነገር ግን ከሚካኤል ይልቅ የገብርኤል ሥራ በተደጋጋሚ ተጠቅሷል።

የገብርኤል አገልግሎት

ገብርኤል በዋናነት የእግዚአብሔር የምሕረትና የተስፋ ቃል መልእክተኛ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለአራት ጊዜያት ያህል መልካም ዜናን ሲያበስር እንመለከታለን (ዳንኤል 8:16፤ 9:21፤ ሉቃስ 1:19፤ 26)። የብር መለከት ስለ መንፋቱ ጉዳይ እንጠይቅ ይሆናል። ይህ ከሀገረሰብ የሙዚቃ አስተሳሰብ የመነጨና በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በተዘዋዋሪ መንገድ ብቻ ድጋፍ የተሰጠው ጉዳይ ነው። ሆኖም የእግዚአብሔርን ዕቅድ፣ ዓላማና ፍርድ ለማሳወቅ ገብርኤል የሚያስተላልፋቸው እወጃዎች ትልቅ ጠቀሜታ አላቸው።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ገብርኤልን መጀመሪያ የምናገኘው በዳንኤል 8:15፤ 16 ነው። በዚህ ክፍል እግዚአብሔር ስለ «መጨረሻው ዘመን» ያለውን ራእይ ያውጃል። እግዚአብሔር በታሪክ ዕቅዱን የሚገልጽ መልእክትን ከሰማይ እንዲያስተላልፍ ሾሞታል። በቍጥር 17 ላይ ገብርኤል፣ «የሰው ልጅ ሆይ፣ ራእዩ ለፍጻሜ ዘመን እንደ ሆነ አስተውል አለኝ» ይላል።

ዳንኤል በጸሎት ላይ እያለ የገብርኤልን ሁለተኛ መገለጥ መዝግቦታል። «ገናም በጸሎት ስናገር አስቀድሜ በራእይ አይቼው የነበረው ሰው ገብርኤል እነሆ እየበረረ መጣ፤ በማታም መሥዋዕት ጊዜ ዳሰሰኝ» (ዳንኤል 9:21)። ለዳንኤልም «ራእዩንም አስተውል» አለው (ዳንኤል 9:23)። ከዚህ በኋላ በመጨረሻው ዘመን በየዘመኑ ሊሆን ስላለው አስገራሚ ክስተት ገለጸለት። ገብርኤል የምድር መንግሥታት ሂደት ጠቅለል አድርጎ በማሳየት ታሪክ «በአለቆች አለቃ» (ዳንኤል 8:25) «የጨካኙ ንጉሥ» ድል አድራጊ (ዳንኤል 8:23) በሆነው በክርስቶስ ምጽአት የሚደመደም መሆኑን ገለጸለት። ለእግዚአብሔር በሚያቀርበው ጸሎት የዳንኤል ትንቢታዊ መግለጫ ሁለት መልክ አለው። ይኸውም በእስራኤል ላይ ሊመጣ ስላለው ፈጣን ፍርድ (ዳንኤል 9:16)፤ ከዚያም «ስለ መጨረሻው ዘመን ፍርድ» የሚያስፈራ ምልክት እና «ለሰባት ዓመታት» ስለሚኖረው «መከራና ችግር» የሚናገር ነው። «መላእክት በትንቢት ውስጥ» በሚለው ምዕራፍ ውስጥ መላእክት አስፈሪ የሆኑትን የመጨረሻውን ዘመን ክስተቶች እንዴት እንደሚቆጣጠሩ

እንመለከታለን።

ገብርኤል በአዲስ ኪዳን ውስጥ

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ገብርኤልን ለመጀመሪያ ጊዜ የምናየው በሉቃስ 1 ነው። በዚህ ስፍራ፣ ገብርኤል ራሱን ለዘካርያስ በመግለጥ (ቍጥር 19) ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ልደት፣ ሕይወትና የኢየሱስ መንገድ ጠራጊ ስለ መሆኑ ገለጻ ያደርግለታል።

ከፍተኛ ጠቀሜታ የነበረው የገብርኤል መገለጥ ሥጋ ስለ ለበሰው አምላክ፣ ማለትም ስለ ኢየሱስ ለድንግል ማርያም ያበሰራት ነው። ይህ ወጣት በሆነች ልጃገረድ በኩል ለዓለም የገለጠው እንዴት ዓይነት መልእክት ነው? በኃያሉ ገብርኤል የተጐበኘችው እንዴት ዓይነት የተቀደሰች ሴት ብትሆን ነው? እርሱም

> «ማርያም ሆይ፣ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍሪ። እነሆም፣ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፣ ስሙንም ኢየሱስ ትዪዋለሽ። እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል፣ ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፣ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሣል» አላት (ሉቃስ 1:30-33)።

በዘመናት ሁሉ ይህ መለኮታዊ የሆነው የገብርኤል አዋጅ መለኮት ሥጋን የመልበሱ ሕጋዊ ሰነድና ሊመጣ ላለውም ዓለም የመሠረት ድንጋይ ነው። እግዚአብሔር እኛን ይዋጅ ዘንድ ሥጋን ለበሰ።

ሱራፌል

ሰማያዊና ከምድር ውጪ ያሉ ፍጥረታት በደረጃና በሥልጣን እንደሚለያዩ መጽሐፍ ቅዱስ የሚገልጽ ይመስላል። ሱራፌልና ኪሩቤል ከመላእክት አለቃና ከመላእክት ቀጥሎ ባለ ደረጃ የሚመደቡ ናቸው። እነዚህ ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ሲናገር የተጠቀሰውን የመላእክትን የሥልጣን ትርጉም ሊሰጡ ይችሉ

ይሆናል:: « እርሱም መላእክትና ሥልጣናት ኃይላትም ከተገዙለት በኋላ ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብሔር ቀኝ አለ» (1ኛ ጴጥሮስ 3:22):: ሱራፌል የሚለው ቃል «ፍቅር» ከሚለው የዕብራይስጥ ቃል የተገኘ ሳይሆን አይቀርም:: (ምንም እንኳ አንዳንድ ሰዎች ቃሉ «የእሳት ነበልባል» ወይም «የተከበሩ» ማለት ነው ብለው ቢያስቡም::) ስለ ሱራፌል የምናገኘው በትንቢተ ኢሳይያስ 6:1-6 ውስጥ ብቻ ነው:: በአምልኮ ላይ የነበረው ነቢይ ስድስት ክንፎች ያሏቸው ሱራፌል ከጌታ ዙፋን በላይ ሆነው ሲመለከት በአድናቆት ተዋጠ:: ኢሳይያስ «ስለ እያንዳንዱ» እና «አንዱ ለሌላው ጮኸ» ስለሚል ብዙ ሱራፌሎች እንደ ነበሩ መገመት እንችላለን::

የሱራፌል አገልግሎት በሰማይ የእግዚአብሔርን ስምና ባሕርይ ማወደስ ነው:: የሱራፌል አገልግሎት በቀጥታ የሚገናኘው ከእግዚአብሔርና ከሰማያዊው ዙፋን ጋር ነው:: ምክንያቱም ስፍራቸው እንደ ኪሩቤል ከጉን ሳይሆን ከዙፋኑ በላይ ስለሆነ ነው:: የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች የሱራፌልን አገልግሎት በተመለከተ በአሳብ ቢለያዩም፣ አንድ የምናውቀው ነገር አለ:: ይኸውም ሱራፌል እግዚአብሔርን ያለማቋረጥ ማክበራቸው ነው:: በኢሳይያስ 6:7 መሠረት ደግሞ፣ እግዚአብሔር ባሪያዎቹን እንዲያነጹና እንዲያጠሩ ለማድረግ ሲጠቀምባቸው እናያለን::

ሱራፌል መግለጽ ከሚቻለው በላይ ውቦች ናቸው:: «በሁለቱ (ክንፎቹ) ፊታቸውን ይሸፍኑ ነበር፤ በሁለቱ እግራቸውን ይሸፍኑ ነበር፤ በሁለቱም ይበሩ ነበር::» (ይህ የሚያመለክተው አንዳንድ መላእክት መብረር መቻላቸውን ነው::) ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል መላእክት ሁሉ ክንፎች አሏቸው የሚለውን የተለመደ አስተሳሰብ አይደግፈውም:: መላእክት ክንፎች አሏቸው የሚለው ልማዳዊ ጽንሰ አሳብ የመነጨው ወዲያው ለመንቀሳቀስና በከፍተኛ ፍጥነት ከቦታ ቦታ ለመዘዋወር ካላቸው ችሎታ ሲሆን፣ ክንፎች ይህንን ገደብ የሌለው እንቅስቃሴ ሊያግዙ እንደሚችሉ ከመገመት ነው:: በኢሳይያስ 6 ውስጥ ግን ለበረራ አገልግሎት የሰጡት የሱራፌል ክንፎች ሁለት ብቻ ናቸው::

የሱራፌል ክንፍ ሕዝቅኤል ስለ አራቱ ሕያው ፍጥረታት ያቀረበውን ገለጻ ያስታውሰናል:: ሕዝቅኤል ሱራፌል ብሎ

ባይጠራቸውም፣ እነርሱም የእግዚአብሔርን አገልግሎት አከናውነዋል። ልክ እንደ ሱራፌል የእግዚአብሔር ቃል አቀባዮችና ወኪሎች ሆነው ቀርበዋል። ምንም እንኳ እግዚአብሔርን ማክበር ዋነኛ ሥራቸው የሆነው ሱራፌል ብቻ በሰማያዊው ዙፋን ዙሪያ በማንጎበብ የሚሠሩ ቢሆኑም፣ ሁለቱም የሰጡት ክብር ስለ እግዚአብሔር የሚመሰክር ነበር። በእነዚህ ሁሉ መገለጦች እግዚአብሔር ሰዎች ክብሩን እንዲያውቁ የፈቀደ መሆኑን እንመለከታለን። በምድርና በሰማይ ግዛቶች ውስጥ በቂ ምስክርነት እንዲኖረው ወስኗል።

ኪሩቤል

ኪሩቤል ኃያላንና እውን ናቸው። ሆኖም ኪሩቤል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ጊዜ የሰማያዊው ፍጥረታት ምሳሌዎች ናቸው። «በእግዚአብሔር ትእዛዝ መሠረት በቃል ኪዳን ታቦቱ ላይና በሙሴ ፅላት ላይ እንዲካተቱ ተደርጓል። የሰሎሞን ቤተ መቅደስም በጌጥ ሥራው ላይ አስገብቷቸዋል» («Zondervan Pictorial Encyclopedia»/ ዞንደርቫን ፒክቶሪያል ኢንሳይክሎፒዲያ)። ኪሩቤል ክንፎች፣ እግሮችና እጆች ነበሯቸው። ሕዝቅኤል ምዕራፍ 10 ኪሩቤልን በዝርዝር ሲሥል ክንፎችና እጆች ብቻ ሳይሆን፣ «ዓይን የሞሉባቸው» እና «መንኰራኵር በመንኰራኵር» የሆኑ ናቸው ይላል።

በምዕራፍ 10 ሕዝቅኤል የሐዘን እንጉርጉሮ ሲያሰማ ኪሩቤል ፍንጭ በመስጠት አገልግለዋል። ነቢዩ የኢየሩሳሌምን ጥፋት የሚተነብየውን የትንቢት ራእይ ያቀርባል። በሕዝቅኤል 9:3 ላይ ጌታ ከኪሩቤል በላይ ከነበረው ዙፋኑ ወደ ቤተ መቅደሱ መግቢያ የወረደ ሲሆን፣ በ10:1 ላይ ደግሞ ከእነርሱ በላይ ለመቀመጥ እንደገና ይመለሳል። ማዕበሉ ከመነሣቱ በፊት በጸጥታ ውስጥ ሆነው ሳሉ ኪሩቤልን በደቡብ አቅጣጫ ካለው ቤተ መቅደስ ውስጥ ተቀምጠው እናያለን። ከከተማዋ አንጻርም ስፍራ ይዘው የእግዚአብሔር ክብር ከኢየሩሳሌም ቀስ በቀስ እየለቀቀ እንደሚሄድ መሰከሩ። የክንፎቻቸው መርገብገብ እጅግ በጣም አስፈላጊ ክስተቶች የሚከተሉ መሆናቸውን ያመለክታል (10:5)። ከዚያም በኋላ

ኪሩቤል ለመለየት ከፍ ከፍ በማለት ዝግጅት ያደርጋሉ።

ሕዝቅኤል 10ን ለመረዳት አስቸጋሪ ቢሆንም፣ በግልጽ የሚታይ አንድ ነጥብ ግን አለ። ኪሩቤል ከእግዚአብሔር ክብር ጋር በተያያዘ ሁኔታ ይንቀሳቀሳሉ። ይህ ምዕራፍ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙ ምሥጢራዊ፣ ዳሩ ግን ስለ እግዚአብሔር ክብር ከሚናገሩ እጅግ ገላጭ ምንባቦች አንዱ ሲሆን፣ መላእክትን ያሳትፋል። ስለ-ሆነም በጥንቃቄና በጸሎት መንፈስ ሊነበብ ይገባል። ከዚህ ምዕራፍ ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ታላቅነትና ክብሩ እንረዳለን። ይህም በሌሎች ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ውስጥ የሚገኝ ዓይነት አይደለም።

ሱራፌልና ኪሩቤል በተለያዩ ደረጃዎች የሚገኙና በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በብዙ ምሥጢር የተከበቡ ቢሆኑም፣ ሁለቱም በአንድ ነገር ይመሳሰላሉ። ይኸውም እግዚአብሔርን ባለማቋረጥ የሚያከብሩ መሆናቸው ነው። ኪሩቤልን የምናያቸው ከእግዚአብሔር ዙፋን አጠገብ ነው። «በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ ተገለጥ» [መዝሙረ ዳዊት (80)፡1]። «በኪሩቤል ላይ ተቀመጠ»፣ [መዝሙረ ዳዊት (99)፡1]። የእግዚአብሔር ክብር ሊካድ የሚችል ስላልሆነ፣ የሰማያዊው ፍጥረታት ሁሉ በዝምታም ሆነ ድምፃቸውን በማሰማት ለእግዚአብሔር ክብር ምስክርነትን ይሰጣሉ። በዘፍጥረት 3:24 ላይ ኪሩቤል በዔድን ገነት የሚገኘውን የሕይወት ዛፍ ሲጠብቁ እናያለን። በበረሃ በነበረው የሙሴ ፅላት ውስጥ ጠባቂውን ኪሩቤል የሚወክሉ ቅርጾች በወርቅ ተሠርተው የምሕረት መቀመጫውን የተወሰነ ክፍል ሸፍነው ነበር (ዘፀአት 25:18)።

ኪሩቤል ያልተፈቀደላቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር እንዳይገቡ ቅድስተ ቅዱሳኑን ከመሸፈን የበለጠ ተግባር ያከናውናሉ። ሊቀ ካህኑ የእግዚአብሔር መካከለኛ በመሆንና ሕዝቡን በመወከል ወደ ተቀደሰው ስፍራ በደም የመግባት ሥልጣን እንዳለውም ያረጋግጣሉ። ወደ ውስጠኛው መቅደስ ለመግባት የሚችለው እርሱና እርሱ ብቻ ነበር። ከመዋጀት መብታቸውና ካላቸው ስፍራ ሳቢያ፣ አሁን እያንዳንዱ እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ አማኝ ካህን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ መንገዱ ተከፍቶለታል። ኪሩቤል የመጨረሻው ዝቅተኛ

ክርስቲያን ወደ ዙፋኑ እንዳይገባ አይከለክሉም። ከክርስቶስ የመስቀል ሥራ የተነሣ በድፍረት መግባት የምንችል መሆኑን ያረጋግጡልናል። የቤተ መቅደስ የነበረው መጋረጃ ለሁለት ተከፍሏል። ጳውሎስ እንደሚለው «እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደላችሁም» (ኤፌሶን 2:19)። በተጨማሪም ጴጥሮስ፣ «እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ የንጉሥ ካህናት ቅዱስ ሕዝብ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ» (1ኛ ጴጥሮስ 2:9) ሲል ያረጋግጥልናል።

ኃጢአታቸውን ለተናዘዙ በክርስቶስ አዳኝነት ለሚታመኑ የእግዚአብሔር ዙፋን የሚገኝበት ውስጠኛው መቅደስ ምን ጊዜም ክፍት ነው።

ብዙዎች በዮሐንስ ራእይ ውስጥ የተጠቀሱት «ሕያዋን ፍጥረታት» ኪሩቤል ናቸው ብለው ያምናሉ። ምንም እንኳ እነዚህ መልአካዊና መለኮታዊ ፍጥረታት ታላቅ ሞገስ ያላቸው ቢሆኑም፣ በሰማይና በምድር ያሉ ኃይላት ሁሉ በተቀደሰ አምልኮና ቃላት ሊገልጹ የማይችሉትን አክብሮት በሚሰጡለት በሰማያዊው በግ በጌታ ክብር ፊት ደብዘዝ ይላሉ።

ስድስት

ሉሲፈርና የመላእክት ዓመፅ

በሰው ልጆች ሁኔታዎች ውስጥ የመላእክት ኃይላት ከፍተኛውን ሚና እንደሚጫወቱ ብዙ ሰዎች አይገነዘቡም። ነቢዩ ዳንኤል ለእግዚአብሔር ታማኝ በሆኑት ቅዱሳን መላእክትና ከሰይጣን ጋር በተባበሩት የጨለማ መላእክት መካከል ስለሚካሄደው የማያቋርጥ መራራ ትግል በግሩም ሁኔታ አብራርቷል (ዳንኤል 10፡11-14)። ይህ ሰይጣን ወይም ዲያብሎስ በአንድ ወቅት «ሉሲፈር፣ የንጋት ልጅ» ተብሎ ይጠራ ነበር። ከሚካኤል ጋር አብሮ የሚሠራ ሁለተኛው የመላእክት አለቃ የነበረ ሊሆን ቢችልም፣ ካመፁት ግብረ አበሮቹ ጋር ከሰማይ ተወርውሮ መዋጋቱን ቀጥሏል። አንዳንድ ጊዜ ሰይጣን ጠቃሚ ጦርነቶችን ስለሚያሸንፍ ድል ያደረገ ሊመስል ይችላል። ሆኖም የመጨረሻው ውጤት ለማን እንደሚሆን የተረጋገጠ ነው። አንድ ቀን ተሸንፎ ሥልጣኑን ለዘላለም እንደሚገፈፍ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር የጨለማን ሥልጣን ይሰብራል።

አንዳንድ ሰዎች፣ «ፍጹም ሆኖ በተሠራው የእግዚአብሔር ዓለም ውስጥ እንዲህ ዓይነት ግጭት እንዴት ሊነሣ ይችላል? » ብለው ይጠይቃሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን «የዓመፅ ምሥጢር» ብሎ ይጠራዋል (2ኛ ተሰ. 2፡7)። ምንም እንኳ በምንፈልገው መጠን በቂ መረጃ ባይሰጠንም፣ አንድ ነገርን ግን በእርግጠኝነት እናውቃለን። ይኸውም የወደቁት መላእክት የወደቁበት ምክንያት በእግዚአብሔር ላይ በማመፃቸው ነው። የእግዚአብሔር ቃል በ2ኛ ጴጥሮስ 2፡4 ላይ፣ «እግዚአብሔር ኃጢአትን ላደረጉ መላእክት ሳይራራላቸው ወደ ገሃነም ጥሎ በጨለማ ጕድጓድ ለፍርድ ሊጠበቁ አሳልፎ ከሰጣቸው. . .» ይላል። በይሁዳ 6 ውስጥ የሚገኘው ተመሳሳይ ክፍል የኃላፊነቱን ቀንበር በቀጥታ በራሳቸው በመላእክት ትከሻ ላይ የሚጭን ይመስላል። ይሁዳ ይህንን በመገንዘብ «መላእክት

የመጀመሪያ ርስታቸውን ሳይዙ መኖሪያቸውን ትተዋል» ሲል ገልጿል።

በዓለማት የፍጥረታት ታሪክ ውስጥ ከፍተኛው ጥፋት የሉሲፈር በእግዚአብሔር ላይ ማመፅና በዓመፅ ሥራው የተባበሩት ሚሦቹ መላእክት ውድቀት ነው።

ይሄ መቼ ተከናወነ? በፍጥረት መጀመሪያና ሰይጣን ወደ ዔድን ገነት ካለ ፈቃድ በገባበት ወቅት መካከል ነው። ዳንቴ የተባለው ገጣሚ የዓመፀኛ መላእክቱ ውድቀት በተፈጠሩ በ20 ሰከንዶች ውስጥ የተከናወነ ሲሆን፣ ይህም ሉሲፈር እውቀቱ ፍጹም የሚሆንበትን ጊዜ መጠበቅ ባለመፈለጉ ምክንያት ባደረበት ኩራት የተነሣ እንደ ተከሰተ አመልክቷል። እንደ ሚልተን ያሉ ሌሎች ገጣሚዎች አዳምና ሔዋን በዔድን ገነት ከመፈተናቸው ቀደም ብሎ መላእክት እንደ ተፈጠሩና እንዳመፁ ያስረዳሉ።

ዋናው ጥያቄ ግን፣ «መላእክት መቼ ነው የተፈጠሩት?» የሚለው ሳይሆን፣ «መቼ ወደቁ?» የሚለው ነው። ውድቀታቸው የተከሰተው እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን በአትክልቱ ቦታ ከማስቀመጡ በፊት ነው ብሎ መገመት አስቸጋሪ ነው። እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን ማረፉንና ሁሉም ነገር መልካም እንደ ሆነ ማወጁን በትክክል እናውቃለን። ከዚህ እንደምንረዳው፣ እስከዚህ ጊዜ ድረስ የመላእክት ፍጥረትም መልካም ነበር ማለት ነው። «መላእክት ከመውደቃቸውና ሰይጣን የመጀመሪያዎቹን ሰዎች ከመፈተኑ አስቀድሞ አዳምና ሔዋን በአትክልቱ ውስጥ ለስንት ጊዜያት ነበሩ?» ብለን እንጠይቅ ይሆናል። ይህ ጥያቄ ምላሽ ሳያገኝ መቆየት ይኖርበታል። በአምንታዊው ገጽታ ለማለት የምንችለው አዳምና ሔዋንን ከመፈተኑ በፊት የወደቀው ሰይጣን የጥፋት መልእክተኛ በመሆኑ ከፍተኛ በደል እንደ ፈጸመ ነው። ምክንያቱም ኃጢአትን በፈጸመ ጊዜ ማንም ኃጢአትን እንዲሠራ ያልፈተነው በመሆኑ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ አዳምና ሔዋን ፈታኝ አጋጥሟቸዋል።

ስለሆነም ታሪኩ ከሚጀምርበት መነሣት አለብን። ታሪኩ እጅግ ምሥጢራዊ በሆነ መንገድ የተጀመረው በሉሲፈር ነው። ሉሲፈር በሰማይ ከተፈጠሩት ፍጥረታት ሁሉ በእውቀት የተሞላና እጅግ

የተዋበም ነበር። ምናልባትም ከመቅጽበት ከእግዚአብሔር ቀጥሎ ዓለማትን የሚገዛ ልዑል ነበር። ውጤቱ በሰማይ ሁከትና ጦርነት መከሰቱ ነበረ። ኃጢአትን በሠራባት ደቂቃ በሰማይ ላይ የሚቀጣጠል ጦርነትን ጀመረ። ከዚያም ከሰው ልጆች ታሪክ መጀመር ጥቂት ቀደም ብሎ ወደ ምድር ተጣለ። ይህ የዘመናችንን የዓለም ቀውስ ይመስላል።

ትንቢተ ኢሳይያስ 14:12-14 የግጭቱን ጅማሬ ይዘግባል። ዓመፅን ከማካሄዱ በፊት የብርሃን መልአክ የነበረው ሉሲፈር በሕዝቅኤል 28:12-27 በሚያስደስት ሁኔታ ተገልጿል። «ጥበብን የተሞላህ ውበትህም የተፈጸመ መደምደሚያ አንተ ነህ። ... አንተ ልትጋርድ የተቀባህ ኪሩብ ነበርህ፤ በተቀደሰው በእግዚአብሔር ተራራ ላይ አኖርሁህ፤ በእሳት ድንጋዮች መካከል ተመላለስህ። ከተፈጠርህበት ቀን ጀምረህ በደል እስኪገኝብህ ድረስ በመንገድህ ፍጹም ነበርህ ... በውበትህ ምክንያት ልብህ ኰርቶአል፤ ከክብርህ የተነሣ ጥበብህን አረከስህ።» መልአኩ ሉሲፈር በእግዚአብሔርና በሥራዎቹ ላይ ባመፀ ጊዜ ከሲሶ የሚያንሱ የሰማይ የመላእክት ሠራዊት በዓመፁ እንደ ተባበሩ አንዳንዶች ገምተዋል። ስለሆነም በሰማይ የተጀመረው ጦርነት በምድር ላይም የሚቀጥል ሲሆን፤ የመጨረሻ ፍጻሜውን የሚያገኘው ክርስቶስና መልአካዊ ሠራዊቱ ድል በሚቀዳጁበት በአርማጌዶን ጦርነት ይሆናል።

ሌስሊ ሚለር "All About Angels" በተሰኘች ግሩም አነስተኛ መጽሐፋቸው ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል መላእክትን ከከዋክብት ጋር እንደሚያመሳስላቸው ይጠቅሳሉ። ይህ ደግሞ ሰይጣን ከውድቀቱ በፊት ለምን «የንጋት ኮከብ» ተብሎ እንደ ተጠራ የሚያስረዳ ነው። ዮሐንስ ይህንን ገለጻ ሲያብራራ፤ «ጅራቱም የሰማይን ከዋክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣላቸው» ብሏል (የዮሐንስ ራእይ 12:4)።

ዓመፅ በሰማይ ውስጥ

ሐዋርያው ጳውሎስ አሁን ሰይጣን ስለሆነው የቀድሞው ሉሲፈር፤ «በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ

አለቃ እንደሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ» እያለ ያብራራው በሰማያት የሚካሄደውን የዓመፅ ጦርነት ስለተገነዘበ ነው (ኤፌሶን 2:2)። ከዚህ በተጨማሪም የሰይጣንን የተደራጀ የጨለማ መንግሥት በምንዋጋበት ወቅት የምንጋደለው «ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር» እንደሆነ ያስረዳል (ኤፌሶን 6:12)።

በእግዚአብሔር ላይ የሚፈጸም ዓመፅና በደል ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ «የራስን ፈቃድ» ለመጫን የሚደረግ ጥረት ነው ብለን ልንገልጸው እንችላለን። ይህ አገላለጽ ለመላእክትም ሆነ ለሰው ልጆች የሚሠራ ነው።

የሉሲፈር ሰምንት «የእኔ ፈቃዶች»

የንጋት ልጅ የሆነው ሉሲፈር የተፈጠረበት ምክንያት እንደ ሌሎቹ መላእክት ሁሉ እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ ነበር። ሆኖም እግዚአብሔርን ለዘላለም ከማገልገልና ከማመስገን ይልቅ ሰይጣን በእግዚአብሔር ምትክ በሰማይና በፍጥረታት ላይ ገዢ ለመሆን ፈለገ። ፍጹማዊ ሥልጣንን ፈለገ። በኢሳይያስ 14፣ «[እኔ] ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ»፤ «[እኔ] ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ»፤ « [እኔ] በመሰብሰቢያ ተራራ ላይ እቀመጣለሁ»፤ « [እኔ] ከዳመናዎች ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ»፤ «[እኔ] በልዑልም እመሰላለሁ» እኔ. . . እኔ. . . እኔ. . . እኔ . . . እኔ።

ሉሲፈር በፈጣሪው ሥር መሆን ስላላረካው የእግዚአብሔርን ዙፋን ያለአግባብ ለመያዝ ፈለገ። የፍጥረታት ሁሉ የሥልጣን ማዕከል የመሆን አሳቡ አስፈነደቀው። የዓለማት ሁሉ ቄሳር፣ ናፖሊዮን፣ ሂትለር ለመሆን ፈለገ። «የእኔ ፈቃድ» የሚለው መንፈስ የዓመፅ መንፈስ ነው። የድፍረት ተግባሩ ከፍ ያለውን ጌታ ከዙፋን ለማውረድ የቆረጠ ነበር። የሥልጣንና የክብርን የመጨረሻ ደረጃ ለመያዝ በመጓጓት የዓመፅ ዱለታን አካሄደ። ለመመለክ እንጂ ለማምለክ አልፈለገም።

ሰይጣን የዓለማት ሁሉ ገዢ ሆኖ እግዚአብሔርን ለመተካት የነበረው ፍላጎት ቀደም ብዬ እንደ ጠቀስኩት ወደ ኩራት ሊያመጣ

በሚችል በቀደመ ኃጢአት ላይ የተመሠረተ ሊሆን ይችላል። ከሰይጣን ኩራት በስተጀርባ ከኃጢአቶች ሁሉ ክፉ የሆነው ክፉ ምኞት ነበር። የእርሱ ያልሆነውን ፈለገ። ሁሉም ጦርነቶች ማለት ይቻላል የሚቀሰቀሱት ከምኞት የተነሣ ነው። በሰማይና በምድር በእግዚአብሔርና በሰይጣን መካከል የተካሄደው ጦርነት የተጀመረው በተመሳሳይ ስሜት ማለትም የእግዚአብሔር ብቻ የሆነውን ነገር በከፍተኛ ደረጃ ከመመኘት ነው።

ዛሬም፣ እንደ ቀድሞው ሁሉ፣ ማንም ኃጢአትን ብቻውን ሊሠራ አይችልም። የኃጢአት ማታለያዎች ተላላፊዎች ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ «ዘንዶውና. . . መላእክቱ» ይናገራል (የዮሐንስ ራእይ 12:7)። ይኸውም ከሉሲፈር ጋር ቍጥር ስፍር የሌላቸው መላእክት የእግዚአብሔርን ባለሥልጣንነት መካድ መርጠው ከፍተኛ ስፍራቸውን የጣሉ መሆናቸውን ያሳያል። የሉሲፈር «የጦርነት መርሐ ግብር» ተካፋዮች ለመሆን መረጡ። ከውድቀታቸው በኋላም እነዚያ መላእክት «ለፍርድ የተጠበቁ» ሲሆን (2ኛ ጴጥሮስ 2:4)፣ ክፍላቸውም በማቴዎስ 25:41 በተጻፈው መሠረት ከሉሲፈር ጋር «ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀው ወደ ዘላለም እሳት» መጣል ይሆናል። ይህ እስከሚሆን ድረስ ግን ኃይላቸውን አስተባብረው በአገራት፣ በቤተሰብና በግለሰቦች መካከል ግጭት ከመፍጠር አይታቀቡም። ተጠንቀቁ አደገኞች፣ በተንኮል የተሞሉ አረመኔዎችና ክፉዎች ናቸው። ከቍጥጥራቸው ሥር እንድትሆኑ ከመፈለጋቸውም በላይ እናንተን ለማግኘት ማንኛውንም ዋጋ የሚከፍሉ ናቸው!

የወደቀው የሰማይ ልዑል ከእግዚአብሔር ጋር እስከ ሞት ድረስ ለመዋጋት ቆርጧል። ዓመፁን ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ በዘመናት ሁሉ የተካሄዱትን ጥፋቶች በበላይነት የነደፈው እርሱ ነው። የእርሱ «የእኔ ፈቃድ» መንፈሱ በእግዚአብሔር ላይ ባለው ጽኑ ጥላቻ አማካኝነት በሰው ልጆች የታሪክ ሂደት ውስጥ ጭፍግ ታሪክ እንዲጽፍ አድርጎታል። ሰይጣን ከእግዚአብሔር ጋር በሚያካሂደው ጦርነት እግዚአብሔር የፈጠረውንና የወደደውን የሰው ዘር ይጠቀማል። ስለሆነም የእግዚአብሔር በጎ ሠራዊትና የሰይጣን ክፉ ሠራዊት እጅግ አደገኛ በሆነ ግጭት ውስጥ የገቡት ከታሪካችን መጀመሪያ ጀምሮ ነው። የአገር መሪዎችና የመንግሥት

ባለሥልጣኖች የዚህን ሥርዓት እውነተኛ ባሕርይ ካልተገነዘቡ፣ በዕውርነት ዕውራንን የሚመሩ ሆነው ይቀጥላሉ። ግጭቶችን ሙሉ ለሙሉ ሊያስቆሙ አይችሉም። ይህ መንፈሳዊ ጦርነት መፍትሔ እስካላገኘ ድረስ የዓለም ግዙፍ ችግሮች መልስ ሊያገኙ አይችሉም። ይህም መፍትሔ የሚገኘው በመጪረሻው የታሪክ ጦርነት በአርማጌዶን ነው። ከዚያም ክርስቶስና መልአካዊ ሠራዊቱ ድል አድራጊዎች ይሆናሉ።

ያለፈው፣ የዛሬውና የነገው ገጽታ

ሉሲፈር ዲያብሎስ የኃጢአት ደራሲ ሆነ። ይህ የነካውን ሁሉ ሲያታልል፣ ሲረብሽ፣ ሲነጥቅና ሲያጠፋ የኖረው ኃጢአት ነው።

ታዲያ ይህ በክፉ ምኞት በሰይጣን የተጠነሰሰውና ወደ ምድር ዘልቆ የገባው፣ ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግ ጦርነት ማቆሚያ አይኖረውም ማለት ነው?

ጦርነቱ የሚቀጣጠለው በምድር ላይ ብቻ ሳይሆን፣ በሰማይም ጭምር ነው። «በሰማይም ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ፤ አልቻላቸውምም፤ . . . ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ።» (የዮሐንስ ራእይ 12:7፣9)።

ሰይጣንና ጭፍሮቹ ብጥብጥ በማባባስ፣ ጦርነትን በመቀስቀስ፣ ጥላቻን በመፍጠር፣ ግድያዎችን በመገፋፋት፣ እግዚአብሔርንና ትእዛዛቱን በመቃወም የታወቁ ናቸው። እነዚህ ኃይላት ለጥፋት መንፈስ ቆርጠው የተነሡ ናቸው። በሌላ በኩል ቅዱሳን መላእክቱ ለፈጣሪያቸው ይታዘዛሉ። በሰማይ መላእክት መካከል ምንም ዓይነት የማይጣጣም ቅራኔ አይደመጥም። ቅዱሳን መላእክት እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጆች የሚጸልዩበትን ዓላማ ለማስፈጸም ራሳቸውን የሰጡ ናቸው። «መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን. . . » (ማቴዎስ 6:10)።

መጽሐፍ ቅዱስ ሉሲፈርና የወደቁት መላእክት ኃጢአተኞችና የመጀመሪያ ሥልጣናቸውን የጣሉ መሆናቸውን ይናገራል (ይሁዳ 6)። የፍጹም ትዕቢትና የምኞትን ኃጢአት ፈጽመዋል። ሉሲፈርን

ከሰማይ እንዲወድቅ ያደረገው የትዕቢት ኃጢአት ሲሆን፣ ይህ ኃጢአት ሚች የሆነውንም ሰው ሊጥል ይችላል። ራሳችንን ከትዕቢት ልንጠብቅ ያስፈልገናል። አለበለዚያ ዛሬ ወደ አጋንንት እንደተለወጡት እንደ ሉሲፈርና መላእክቱ ወደ ውድቀት እናመራለን።

ምናልባት እግዚአብሔር ሰዎች የሰይጣንና የአጋንንት ጭፍሮችን መኖር እንዳይጠራጠሩ ለማረጋገጥ ፈልጎ ይሆን? ምናልባት በምድራዊ ሁኔታ የሰይጣንን አጠቃላይ ገጽታ የሚያሳየው ሕዝቅኤል 28 እንዲጻፍ ማነሣሣቱ ይህንን የሚያመለክት ይሆናል። ይህ በነቢዩ ሕዝቅኤል የቀረበው ዘገባ ስለ ጢሮስ ከተማ ምድራዊ ልዑል የሚናገረው ነው። ይህ ሰው ምድራዊው የሰይጣን ተምሳሌት ይመስላል። ከምንባቡ እንደምንረዳው፣ የጢሮስ ንጉሥ ሥጋ የለበሰ ሰይጣን ሆኗል። ይህም ሰይጣን የሆነው የሰማያዊው ሉሲፈር ምድራዊ ምሳሌ ነው።

የምንኖረው በማያቋርጥ ጦርነት ውስጥ ነው። በዘመናት ሁሉ ታላቅ የሆነው ጦርነት እየተባባሰ መሄዱን ይቀጥላል። የጦርነቱ ቀጠና በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ እየጠበቀ ነው። የሚመጣው ከመንፈሳዊውና ከማይታየው ዓለም መራራ ጦርነት ጋር ሲነጻጸር፣ በምድር ላይ በአገራት መካከል የሚካሄዱት ጦርነቶች በጣም ተራ ጉዳዮች ናቸው ማለት ይቻላል። በዙሪያችን የሚካሄደው ይህ የማይታየው መንፈሳዊ ውጊያ የማያቋርጥና ተከታታይ ነው። የጌታ ሥራ በሚሠራበት ጊዜ የሰይጣን ኃይላት እንቅፋት ይሆናሉ፤ የመላእክት ፍጥረታት መለኮታዊ መመሪያዎችን ለማስፈጸም በሚንቀሳቀሱበት ጊዜ አጋንንት ይቆጣሉ። ይህ ሁሉ የሚከሰተው ደግሞ የጨለማ ኃይላት ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን የተጠበቀውን ስፍራ እንደገና ለመውሰድ ከሚያደርጉት ውጊያ የተነሣ ነው።

እግዚአብሔር ሰይጣንንና ጭፍሮቹን እንዲቋቋሙ ለመላእክት ሠራዊቱ ሥልጣን ባይሰጣቸው ኖሮ የእነዚህን የጨካኝ አጋንንቶች ምሽግ በማለፍ ማን ወደ ጌታ ዘለዓለማዊ ነጻነትና ደኅንነት ለመድረስ ተስፋ ያደርግ ነበር? ጳውሎስ የጨለማ ኃይላት ምሽጎች እጅግ ጠንካራ ስለመሆናቸው ይናገራል። ሆኖም የመላእክቱ

ሠራዊት ድልን ለመቀዳጀት ወደፊት እየገፉ ሲሄዱ ለብርሃንና ለእምነት ተዋጊዎች እጃቸውን ይሰጣሉ (2ኛ ቆሮንቶስ 10:4-5)።

ሰይጣን በጥቃት ላይ

የዮሐንስ ራእይ 12:10 ሰይጣንን፣ «የወንድሞች ከሳሽ» ሲለው፣ ኤፌሶን 6:12 ደግሞ፣ «አለቆች. . . ሥልጣናት. . . የጨለማ ዓለም ገዢዎች . . . በሰማያዊ ስፍራ ያሉ የክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት» ብሎ ይገልጻቸዋል። ምንም እንኳ ሰይጣንና የክፋት ተከታዮቹ ውጊያቸውን በሰማያት ውስጥ የሚያፋፍሙ ቢሆንም፣ ዋናው ጥረታቸው ግን ከዓለም ውስጥ እምነትን ማጥፋት ይመስላል።

ኢሳይያስ 13:12-14 የሰይጣንን ዓላማዎች ይዘረዝራል። ሰይጣን አገራት እንዲወድቁ ይጥራል፣ የሥነ ምግባር መለኪያዎች እንዲበላሹና የሰው ኃይል ጥቅም ላይ እንዳይውል ያደርጋል። የኅብረተሰብን ሥርዓት በማዛባትና ሥርዓት በአግባቡ እንዳይመሠረት በመከላከል የእምላካችን የእግዚአብሔር ግዛቶች እንዲናጉ ለማድረግ ይጥራል። የአጥፊነት ሥልጣኑን በመጠቀም ጥፋትን፣ እሳትን፣ ጉርፍን፣ የመሬት መንቀጥቀጥን፣ አውሎ ነፋስን፣ ቸነፈርን፣ በሽታንና ውድመትን ይፈጥራል። ስለ ሰይጣን ታላቅ ኃይል የሚሰጠው መግለጫ የሚደመደመው «ምርኮኞቹንም ወደ ቤታቸው ያልሰደደ» በሚሉ ቃላት ነው (ኢሳይያስ 14:17)። ይህ ያለምንም ጥርጥር ስለ ሰይጣን እስር ቤት ወይም ሲኦል ወይም በሉቃስ 16:19-31 በግልጽ ስለ ተሣለው የሙታን መኖሪያ የሚያመለክት ነው።

ሰይጣን ትልቅ ኃይል አለው። ከእግዚአብሔርና ከሕዝቡ ጋር ለመዋጋት ራሱን ያዘጋጀ መሠሪና ብልጥ ነው። ሰዎች በኃጢአት ታስረው እንዲቆዩና ከእግዚአብሔር ተለይተው ወደ ዘለዓለማዊ እስር ቤት እንዲወርዱ ለማድረግ ማንኛውንም ነገር ያደርጋል።

የብርሃን መልአክና የንጋት ልጅ ከነበረው ከሉሲፈር ውድቀት ጀምሮ በዘመናት የመረረ ጦርነት ሲካሄድ ምንም ዓይነት ዕረፍት አልነበረም። የጨለማው የፈጠራ ጠቢብ የሆነው ሉሲፈር

የእግዚአብሔርን የዘመናት ዕቅድ ለማጨናገፍ ቀንና ሌሊት ይሠራል። በጨለማው ኃያላትና በሰይጣን አዛዥነት ለፍሬ የበቁትን የልፋት ውጤቶች በእያንዳንዱ የሰው ልጅ ታሪክ ገጽ ላይ በቅደም ተከተል ተቀርጸው እናገኛቸዋለን። ሰይጣን አንዲት ቅንጣት እንኳ አሳልፎ አይሰጥም። እግዚአብሔር ዓለምን ከእርሱ ቍጥጥር ነፃ ለማውጣት ያለውን ዓላማ ከመቃወም ለአፍታም አይቦዝንም። የእግዚአብሔርን ቃል እውነተኛነት ዋጋ ለማሳጣት ዘላለም ይጥራል። ሰዎች የእግዚአብሔርን ባለሥልጣንነት እንዲክዱ ያባብላቸዋል። እናም በዓለም ከንቱ የኃጢአት ምኞት እንዲንከባለሉ ይገፋፋቸዋል። «እርሱ ከመጀመሪያ ነፍሰ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና» (ዮሐንስ 8፡44)። ኃጢአት የዓለማችን አስፈሪ እውነታ ነው። ጥፋቱን በመጥፎ ምግባርና በክፉ ምኞት፣ በሚያንቀጠቅጥ ጦርነት ውስጥ፣ በራስ ወዳድነትና በጎዘን፣ በተሰበሩ ልቦችና በጠፉ ነፍሳት ውስጥ ይጽፋል። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሥራዎች ለማጥፋት ወይም ለማደነዝ የሚያደርገው ጥረት የዓለም አሳዛኝ ክስተት እንደሆነ ቀርቷል።

የሰይጣን ሜራ

እግዚአብሔር ፍትሐዊ ከሆነ ኃጢአትን ለዘላለም መታገሥ አይችልም። የሉሲፈር ብልሹ ተግባራት እንዲያላግጡበት አይፈቅድም። ምክንያቱም ለዓለም የክፋት ሥራ የተሰጠው መልስ ሊለወጥ በማይችል የእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንደሚከተለው ተገልጿል። ይህም «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው» (ሮሜ 6፡23)። በታሪክ መግቢያ ላይ የተጀመሩት የሰይጣን ጥቃቶች በአርማጌዶን ጦርነት ወቅት እግዚአብሔር አስፈሪውን የድራማ መጋረጃ ማውረድ እስከሚጀምር ድረስ የሚቀጥል ይሆናል።

የሰይጣን አስተሳሰብ የተመሠረተው «ከሆነ» በምትለው ትንሽ ቃል ላይ ነው። በዘመናት ሁሉ እግዚአብሔርን በሰዎች ፊት እንደ

ውሸታም ለማስቆጠር፣ ዋጋ ለማሳጣትና የሰውን ልጅ እምነት የሚያገናኘውን ተድላ እንዳያገኝ ለማቀብ ከመሞከር ቦዝኖ አያውቅም። የሉሲፈር የሁልጊዜ መሣሪያው «ከሆነ» የሚል ሲሆን፣ እግዚአብሔር ግን በደኅንነት መርሐ ግብሩ ውስጥ ምንም ዓይነት «ከሆነ»፣ «ነገር ግን»፣ ወይም «እና» እንደሌለ ያስረዳል። የእግዚአብሔር ዕቅዶች የማይለወጡ ናቸው። እግዚአብሔር ለሰይጣን «ከሆነ» የሚሰጠው ማርከሻ የሚሠራና የማይለወጥም ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ሥራና ረዳቶቹ በሆኑት መላእክት ጥረት በሉሲፈር ሠራዊት ላይ ድልን እንደምንቀዳጅ አረጋግጦልናል።

የወደቀው ሉሲፈር ሄራውን የፈለፈለው እግዚአብሔር በፈጠረው ነገር ላይ የነበረውን ፍጹም የበላይነት ለመንጠቅ መሆኑ አያስገርምም። በገነት ውስጥ በተካሄደው የመጀመሪያው ውይይት ላይ በእባብ የተመሰለው ሉሲፈር፣ «በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን?» ብሎ ነበር የጠየቀው (ዘፍጥረት 3:1)። ለዚህም ጥያቄ ሔዋን ስትመልስ፣ «ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፉ ፍሬ እግዚአብሔር አለ፣ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም» (ዘፍጥረት 3:3)።

እዚህ ላይ ሉሲፈር ሲመልስ ከዚህ የዛፍ ፍሬ ብትበሉ «ሞትን አትሞቱም» አላቸው (ዘፍጥረት 3:4)። በሌላ አነጋገር፣ እግዚአብሔር ስለሚናገረው ነገር አያውቅም ማለቱ ነበር።

ሰይጣን ብዙ ጊዜ ሥራውን የሚሠራው በነገሮች መካከል ጥያቄን በመወርወርና ጥርጣሬን በመፍጠር ነው። የእግዚአብሔርን ቃል መጠራጠር አስከፊ ነገር ነው። የሰይጣን ስልት ነገሮችን በምክንያታዊነት እንድንገነዘብ መገፋፋት ነው። ሔዋን ከጠላቷ ጋር ነገሮችን በራሷ መንገድ መጠየቅ ጀምራ ይሆናል። እግዚአብሔር ይህንን መልካም ነገር ለመከልከል ፍትሕ አልባና ክፉ ሊሆን ይችላል?- «ፍሬው ለዓይን የሚያስጐመጅ መሆኑን አመነች» (ዘፍጥረት 3:6)።

ሔዋን ከፈታኙ ጋር በሞኝነት ተወያየች። የእግዚአብሔርን እውነተኛ ጥበብ በራሷ አእምሮ መጠራጠር ጀመረች። ሰይጣን ጨለማ የሆኑ አሳቦቹን የብርሃን ቀለም መቀባት ያውቅበታል።

ተንኮሎቹ ከራሳችን ፍላጎት አንጻር አምረው ይቀርባሉ። ቀስ በቀስ መሠሪ «ከሆነስ»ን ጣልቃ ያስገባል። «ይህ ዛፍ አንድን ሰው አዋቂ ለማድረግ የሚረዳ ነው» የሚለውን ሔዋን አዳመጠች። ነገሩን በራሷ ውስጥ ማውጣትና ማውረድ ጀመረች። ከዚያም ወስዳ ቀመሰችው። ሰይጣን ለሥጋ ምኞትና ከኃጢአት ምንጮች ለሚመጡ የስሜት ማርኪያዎች አጓጊ ነገር ለማቅረብ አይሰንፍም። ሰይጣን «ከሆነስ» የሚላቸውን አስከፊ አሳቦች የሚያስገባብንና እንድንነሣሣ የሚጠቀምባቸው ቀዳዳዎቹ ስሜቶቻችን ናቸው።

የዘፍጥረት ዘገባ በመጀመሪያ የበላችው ሔዋን ስትሆን፣ በኋላ ደግሞ ጥቂቱን ለአዳም እንደ ሰጠችው ይናገራል። የከለከላቸው ፍሬ አደጋ እንደ ነበረበት ቢገነዘቡና አሳባቸውን በእግዚአብሔር ላይ በመጣል በጥበቡ ቢደገፉ ኖሮ ታሪክ ሁሉ ፍጹም የተለየና ድምዳሜውም ሌላ በሆነ ነበር። ካለመታዘዝ የተነሣ የሚመጡትን ውጤቶች ቢገነዘቡ ኖሮ፣ የሰይጣንን የ«ከሆነስ» አደጋ ቢመለከቱ ኖሮ፣ ከገነት ለዘላለም ያገዳቸውን የነበልባል ሰይፍ በዓይነ ሕሊናቸው ለማየት ቢችሉ ኖሮ፣ የአንዲት «የየዋህነት» ደቂቃ መዘዞች ምን ያህል የከፉ እንደሆኑ ቢገነዘቡ ኖሮ፣ በዝምታ በተዋጠውና ሕይወት በሌለው በልጃቸው አቤል፣ አስከሬን አጠገብ ባልቆሙ ነበር። የእርሱ አሳዛኝ ሞት የመጣው በራሳቸው ሕይወት በተፈጸመው ያለመታዘዝ ኃጢአት ኃይል ምክንያት ነበር። ይህ ባይሆን ኖሮ የእኛ ዓለም ምድረ ገነት በሆነች ነበር!!

አዳምና ሔዋን ሰይጣንን ቢቃወሙት ኖሮ ሽንፈቱን ተከናንቦ ለዘላለም በሸሸ ነበር። ሆኖም ስለ ወደቁ ሞት በሰው ልጅ ላይ ሁሉ ነገሠ (ዘፍጥረት 3:13)። እዚህ ላይ ነው ሞት የበቀለው። በምንም ዓይነት ሁኔታ፣ ባሕርይ ወይም አካባቢ ውስጥ ብንሆን ኃጢአት በሁላችንም ላይ በተመሳሳይ ሁኔታ ይሠራል። ከወላጆቻችን የወረስነው በመሆኑ በተፈጥሮ የተበላሸ ሥነ ምግባር አለን (ሮሜ 3:19)። ምንጩ የተበረዘ በመሆኑ፣ የጥፋተኝነትን ፍርድና የኃጢአትን አሻራ መሸከም ይኖርብናል። እያንዳንዱ ሰው የራሱን መልስ ለእግዚአብሔር መስጠት አለበት።

ሰይጣን የሞት «ከሆነስ»ን በሰዎች አእምሮ ውስጥ ጣልቃ ያስገባል። ጥሩ ኑሮ «ብትኖር»፣ ትክክል የሆነውን ነገር ብታደርግ፣

ቤተ ክርስቲያን «ብትሄድ»፣ ለሌሎች ጥቅም ብትሠራ፣ እንዲህ ቢሆን፣ እንዲህ ቢሆን፣ እንዲህ ቢሆን :: መጽሐፍ ቅዱስ ግን እነዚህ ነገሮች ደኅንነትን ለማግኘት የእግዚአብሔርን መመዘኛዎች ሊያሟሉ የማይችሉ መሆናቸውን ይናገራል:: የእኛ መልካም ሥራዎችና ፍላጎቶች በቂ አይደሉም:: ኢየሱስ «ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል» ብሏል (ዮሐንስ 3:7):: ደኅንነታችንን ልናረጋግጥ የምንችለው በእምነት ወደ ክርስቶስ ተመልሰን ስንታመንበትና ኃጢአታችንን ለእርሱ ተናዝዘን ይቅርታን ስንሻ ብቻ ነው:: ሰይጣን ከክርስቶስ ይልቅ በራሳችን ላይ እንድንታመን ለማድረግ የሚችለውን ሁሉ ያደርጋል:: ሆኖም ክርስቶስ ብቻ ነው የሚያድነን:: ይህንንም የሚያደርገው ሕይወታችንን ለእርሱ ስናስገዛና በመስቀል ላይ ለደኅንነታችን ያከናወነውን ስናምን ነው:: «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና» (ዮሐንስ 3:16)::

ዛሬ ሰይጣን የሚቀርበን በአባቡ የ«ቢሆንስ» የሞት ንግግር ነው:: ዛሬ የሞት ሽታ በየትኛውም ስፍራ አለ:: ሲ. ኤስ. ሌዊስ «ጦርነት ሞትን አይጨምርም፣ ምክንያቱም በእያንዳንዱ ትውልድ ውስጥ ሞት በብዛት አለና» ብለዋል:: ሆኖም በኢየሱስ ክርስቶስ አምነን የዘላለም ሕይወትን ማግኘት እንችላለን::

ከክርስቶስ ጋር ለመሆን ውሳኔ አድርገሃል? ለደኅንነትህስ በእርሱ ላይ እየተደገፍክ ነው? ይህንን የእምነት እርምጃ ካልወሰድክ ወይም ከክርስቶስ ጋር ባለህ ግንኙነት ላይ እርግጠኛ ካልሆንክ ዛሬ ወደ እርሱ ተመልሰህ እንደ ጌታህና አዳኝህ አድርገህ ተቀበለው:: «ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» (ዮሐንስ 1:12):: ዛሬ ኢየሱስን በእምነት ወደ ልብህ እንዲገባ ብትፈቅድለት ይህንን በሕይወትህ መለማመድ ትጀምራለህ::

ሰባት

መላእክት እንደ እግዚአብሔር መልእክተኞች

መላእክት ለግላችን ያገለግሉናል። መላእክት የግል ትኩረት እንደሚያደርጉልን በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የሚገኙ ዘገባዎች ያረጋግጣሉ። ማርቲን ሉተር "Table Talk" በተሰኘ መጽሐፋቸው ውስጥ፣ «መልአክ ለክርስቲያን ጎብረተሰብና ለቤተ ክርስቲያን ሲባል በእግዚአብሔር የተፈጠረ መንፈሳዊ ፍጥረት ነው» ይላሉ።

ሁልጊዜም የመላእክትን መኖር ላንገነዘብ እንችል ይሆናል። እንዴት ሊገለጡ እንደሚችሉም ልንተነብይ አንችልም። ሆኖም መላእክት ጎረቤቶቻችን እንደሆኑ ይነገራል። ብዙ ጊዜ መኖራቸውን ላንገነዘብ አብረውን ይኖሩ ይሆናል። ስለማያቋርጥ አገልግሎታቸው የምናውቀው በጥቂቱ ነው። ሆኖም መላእክት ይሰጡን የነበረውን የትኩረት ደረጃ ዓይኖቻችን ተከፍተው የምናይበትና የምንገነዘብበት ጊዜ እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (1ኛ ቆሮንቶስ 13:11፣ 12)።

የብዙ ክርስቲያኖች ተሞክሮ መላእክት ያገለግሏቸው እንደ ነበረ ያስረዳል። ሌሎች ደግሞ መገልገላቸውን ላይገነዘቡ ቢችሉም፣ በመላእክት መጐብኘታቸው ግን እውነት ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በክርስቶስ ደም የተዋጁትን እንዲያገለግሉ መላእክትን እንዳዘዘ ይናገራል።

ዳንኤልና መልአኩ

ዳንኤል በብሉይ ኪዳን ውስጥ በእግዚአብሔር መልአካዊ ኃይላትና በተቃዋሚው የጨለማው መናፍስት መካከል የተካሄደውን የመረረ ውጊያ በግልጽ ያብራራል። መልአኩ ወደ እርሱ ከመምጣቱ በፊት ለሦስት ሳምንታት ሲያለቅስ ቆይቷል (ዳንኤል 10:3)። እንጀራና ሥጋ አልበላም፣ ወይን አልጠጣም፣

ቅባትም አልተቀባም። ጤግሮስ በተባለው ወንዝ አጠገብ ቆሞ ሳለ በፍታ የለበሰውን ሰው አየ። የሰውዬው ፊት እንደ መብረቅ፣ ዓይኖቹም እንደሚንበለበል ፋና፣ ድምፁም እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበር።

ዳንኤል ራእዩን የተመለከተው ብቻውን ነበር። አብረውት የነበሩት ሰዎች ራእዩን ያልተመለከቱት ሲሆን፣ ትልቅ ፍርሃት ስለወደቀባቸው ሊደበቁ ሮጡ። የሰማያዊው ፍጥረት ጉብኝት የዳንኤልን ጉልበት አዛለው።

ዳንኤል የመልአኩን ድምፅ የሰማው በታላቅ እንቅልፍ ውስጥ ሳለ ነበር። አንድ እጅ ከነካው በኋላ መልአኩ የራሱን ተሞክሮ ገለጸለት። ዳንኤል መጸለይ ከጀመረበት ወቅት አንሥቶ መልአኩ ወደ እርሱ መምጣት የጀመረ ቢሆንም፣ የሰይጣን ልዑል በመንገዱ ላይ ሽምቆ በመዋጋት አዘገየው። ከዚያም ሚካኤል መጥቶ ይህንን ተራ መልአክ በመርዳት የተላከውን ተልዕኮ ለዳንኤል እንዲያደርስለት አስቻለው።

መልአኩ ለዳንኤል የሚያደርሰው መልእክት ነበረው። እግዚአብሔር ለዳንኤል በዓለም ላይ በተለይም በመጨረሻው ዘመን በእስራኤል ላይ ሊሆን ያለውን ሊያሳየው ፈልጉ ነበር። ዳንኤል መልእክቱን ከሰማ በኋላ ለመናገር አቅም በማጣቱ መልአኩ ከንፈሩን በመዳሰስ ጉልበቱን አበረታው። መልአኩ ተልዕኮውን ከፈጸመ በኋላ በመልካምና በክፉ ኃይላት መካከል በሚካሄደው የማያቋርጥ ጦርነት ውስጥ ከአጋንንት አለቃ ጋር ለመዋጋት እንደሚመለስ ለዳንኤል ነገረው። በዚህ ሁሉ ዳንኤል ቅዠት ወይም ሕልም እያለመ አልነበረም። ከእውነተኛ ሰው ጋር እውነተኛ ውይይት እያካሄደ ነበር። ዳንኤልም የተገነዘበው ይህንኑ ነበር።

ዳንኤል ስለ እስራኤል ልጆች እግዚአብሔርን ይለምን ነበር። ከጸም ጋር ያደረገው የጸሎት ክፍለ ጊዜ ሦስት ሳምንታት የቆየ ነበረ። በዚያው ጊዜ ጸሎቱ ለመሰማቱ «ከጐብኚው መልአክ» መልእክቱን ተቀበለ። ይህ ሁኔታ መዘግየት መቅረት አለመሆኑንና የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ በሕይወታችን ሁሉ እንደሚገለጥ በግልጥ ያሳያል።

በሥራ ላይ ያሉ የማይታዩ ኃይላት

በተለያዩ የዓለም ቀውሶች ወቅት ከተለያዩ ርእሰ ብሔሮችና የውጭ ጉዳይ ሚኒስትሮች ጋር የመነጋገር ዕድሉ ገጥሞኝ ነበረ። ለምሳሌ ያህል፣ (እ.አ.አ.) በ1967 ዓ.ም በተካሄደው የመካከለኛው ምሥራቅ ጦርነት ወቅት በወቅቱ የምኖርባትን የደቡብ ካሮላይና ከተማን ይገብኙ የነበሩትና የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር የነበሩት ዲን ሩስክ ወደ ማረፊያ ክፍላቸው ጋብዘውኝ ነበር። በዚያን ወቅት ስለተቀሰቀሰው ጦርነት እየተነጋገርን ሳለ፣ «መለኮታዊ ኃይላት በሥራ ላይ መሆናቸውን» እንደማምን ነገርኳቸው።

በፎርድ አስተዳደር ወቅት የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር የነበሩት ኪሲንጀር በአንድ ምሽት ከአገር ውጭ ወደ ተላኩበት ተልዕኮ በሚሄዱበት ዋዜማ ዓለምን እያንገዳገዷት ስላሉ አንዳንድ ችግሮች ገለጻ አደረጉልኝ። እኔም ዓለም የማይታይ መንፈሳዊ ጦርነትን እየተጋፈጠች መሆኗን፣ የጨለማው ኃይላት የእግዚአብሔርን ኃይላት በመዋጋት ላይ መሆናቸውን እንደማምን ነገርኳቸው። ያለፉትን አሥርት ዓመታት በሚያስቸግር ሁኔታ እንዳሳለፍን ሁሉ፣ የማይታዩ የአጋንንት አሠራሮች እየጨመሩ ስለመሄዳቸው የበለጠ እርግጠኛ እየሆንሁ መጥቻለሁ። በአንድ በታወቀ የቴሌቪዥን ዜና ዘጋቢ ቢሮ ውስጥ ሳለን፣ «ዓለም ከቁጥጥር ውጪ ሆናለች» አለኝ። እንዲህ ዓይነት ጦርነት መካሄዱ የማይታመን ቢመስልም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህንኑ እውነታ ያረጋግጣል!

ዶ/ር ኤ. ሲ. ጋቤለይን ይህን «የዘመናት ግጭት» ብለው ይጠሩታል። መፍትሔ የሚያገኘውም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር በሚመለስበት ወቅት ብቻ ነው። ለዚህም ነው ዓለም «የመሪ ያለህ» እያለ የሚጮኸው። የሰይጣን «ግንባር» የሆነው ፀረ ክርስቶስ ለጥቂት ጊዜ ስፍራውን በመያዝ የይምሰል ምላሽ ይሰጣል። ሆኖም ከጥቂት ወራት በኋላ ዓለም ወደ ግጭትና ወደ ሁከት ታመራለች። የተገኘውም መፍትሔ «ውሸት» መሆኑ ይረጋገጣል (2ኛ ተሰሎንቄ 2:3-10)። ከዚያም እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት የመረጠውና የቀባው ክርስቶስ ከኃይሉና ከቅዱሳን መላእክቱ ጋር ወደ ምድር

ይመለሳል። በዘመኑ መጨረሻ ሰይጣንና ጭፍሮቹን ወደ ዘለዓለም ባሕር ይጥላቸዋል። ስለሆነም እውነተኛ አማኝ ለሆነው አሁን የተቀጣጠለው ውጊያ እግዚአብሔር እጁን በሚዘረጋበት ወቅት ይጠናቀቃል። ያን ጊዜ ጽድቅ ያሸንፋል።

የያዕቆብ ልምምድ

ያዕቆብ ከመላእክት ጋር የነበረው ልምምድ እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጣቸውን አገልግሎት በአስደናቂ ሁኔታ የሚገልጽ ነው። በአንዳንድ ሁኔታዎች ያዕቆብ አታላይ ነበር። የብኩርና መብቱን ከወንድሙ ሰርቋል። አባቱ ዓይኑ ማየት በተሳነው ወቅት አባቱን ዋሽቶ አታሎታል። ሊገድለው ከነበረው ወንድሙ ሸሽቶ አምልጧል። የአጎቱን የላባን ሁለት ሴት ልጆች ከማግባቱም በላይ አባታቸውና ወንድሞቻቸው እንዳልወደዱት ባየ ጊዜ ቤተሰቡንና መንጋውን በመያዝ ወደ ከነዓን ተመልሷል።

ምንም እንኳ ያዕቆብ ብልጥ፣ አቃጅና በማታለል የተካነ ቢሆንም፣ «በተስፋ ሐረግ» ውስጥ ስለነበር እግዚአብሔር ለእርሱ ይገደው ነበር። ከእርሱ አሥራ ሁለቱ የእሥራኤል ነገዶች ይወጡ ነበር። የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቤቱ እየሄደ ሳለ «የእግዚአብሔር መላእክት ተገናኙት» ብሎ ይናገራል። በሆነው ያዕቆብ ከመገረሙ የተነሣ «እነዚህ የእግዚአብሔር ሠራዊት ናቸው» ብሏል (ዘፍጥረት 32፡2)። የቦታውንም ስም «መሃናይም» ብሎ ጠራው። ትርጓሜውም «ሁለት ሰፈሮች» ማለት ነው። መላእክቱን «የእግዚአብሔር ሠራዊት» ብሎ ጠራቸው። ታሪኩ ግን በዚሁ አያበቃም። ወንድሙ ዔሳውን ቀደም ሲል ስላታለለው ይገድለው ወይም በሰላም ይቀበለው እንደሆነ ባለማወቁ ፈራ። ስለሆነም ያዕቆብ የእግዚአብሔር የመጨረሻ አነስተኛው ምሕረት እንኳን እንደማይገባው ተገንዝቦ ጸለየ። እግዚአብሔር ከወንድሙ ከዔሳው እጅ እንዲያድነው ጠየቀ።

ያዕቆብ ከዔሳው ጋር ከመገናኘቱ በፊት በነበረው ሌሊት ቤተሰቡንና ባሪያዎቹን አስቀድሞ ከሰደደ በኋላ ብቻውን ነበር። ድንገት አንድ ሰው መጣና እስከ ንጋት ድረስ ታገለው።

በመጨረሻም የያዕቆብን ጭን ሲነካው «የጭኑ ሹልዳ ወለቀ»። በዚህ ወቅት ያዕቆብ ሰውዬው የሰማይ ጉብኚ መሆኑን ስለተገነዘበ፣ አስኪባርከው ድረስ ሰውዬውን ላለመልቀቅ ወሰነ። ለእንግዳው ስሙን በነገረው ጊዜ ሰውዬው፣ «ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ አስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል፤ ከእግዚአብሔር ከሰውም ጋር ታግለህ አሸንፈሃልና» አለው። ያዕቆብ ሰውዬው ራሱን ይገልጥ ዘንድ በጠየቀው ወቅት ምንም መልስ አላገኘም። ሰውዬው ግን በዚያው በነበረበት ስፍራ ባረከው። ያዕቆብ ስፍራውን ጵኒኤል ብሎ ጠራው። ትርጕሙም «የእግዚአብሔር ፊት» ማለት ሲሆን፣ «እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፣ ሰውነቴም ድና ቀረች» አለ (ዘፍጥረት 32፡24-30)።

በዚህ ጊዜ የሰውን አካል ለብሶ ለያዕቆብ የታገለው ምናልባት ኢየሱስ ሊሆን ይችላል። ቀደም ባለው ታሪኩ ውስጥ ብዙ መላእክት ያዕቆብን ከብበውት ነበር። ባላለፋቸው ሁለት ልምምዶች እግዚአብሔር በያዕቆብ ሕይወት ላይ ያለውን ዓላማ በይበልጥ ገለጸለት። ልዑል እንደሚሆንም ቃል ገባለት። ስለሆነም በሚቀጥለው ቀን ዔሳውን ለመገናኘት ደስ እያለው ሄደ። ሁሉም ነገር ለራሱና ለቤተሰቡ መልካም ሆነለት። ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ፣ ሆሴዕ ስለዚህ ሁኔታ ሲመሰክር የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር በመልአክ መልክ ተገልጦ ያዕቆብን አገልግሎታል ሲል መስክሯል (ሆሴዕ 12፡3-6)።

ምናልባትም ሙሴና አብርሃም በብሉይ ኪዳን ውስጥ የሚገኙ ሁለት ታላላቅ ገጸ ባሕርያት ሳይሆኑ አይቀሩም። አስፈላጊ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ መላእክት በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ገብተዋል። መላእክት አብርሃምን እንዴት እንዳገለገሉት ቀደም ሲል ተመልክተናል። ቀጥለን የሙሴን የቊጥቋጦ ልምምድ እንመለከታለን።

ሙሴ ከመልአክ ጋር ሲገናኝ

የዚህን ታሪክ መነሻ መመልከቱ ጠቃሚ ይሆናል። ሙሴ ከግብፅ ሕዝብ መካከል ቋንቋውን፣ ባህሉንና ሕጎችን በማወቅ ለአርባ

ዓመታት ኖረ። በግብጽ ምኞት የበዛበት ኑሮ ይኖር የነበረ ሲሆን፣ በማኅበራዊ ደረጃውም ከፍተኛ ሥልጣን ነበረው። ከዚያ አንድ ግብጻዊ ሰው ከመግደሉ የተነሣ ወደ በረሃ ተሰደደ። ለአርባ ዓመታት «በብቸኝነት ኑሮ» ውስጥ የበግ ጠባቂነትን ተማረ። የእግዚአብሔር ቃል ስለዚያ ዘመን ብዙ ባይናገርም፣ ከፈርዖን ቤተ መንግሥት ወደ በግ አርቢነት መተላለፉ ከፍተኛ ለውጥ ነበር። አረኝነት በኅብረተሰቡ ውስጥ እንደ ትልቅ ሥራና ደረጃ አይቆጠርም ነበር። ከቀድሞው ሕይወቱ ጋር ሲመዛዘን የተረሳና ብቸኛ ፍጡር ነበር። እግዚአብሔር ላሰበው አገልግሎት ለመድረስ 40 ዓመታት ፈጅቶበታል። ስለሆነም የብዙ ሰዎች የሕይወት ዘመን በሚጠናቀቅበት በ80 ዓመት ዕድሜው ላይ ሙሴ ለእግዚአብሔር ጥሪ ብቁ ሰው ሆነ።

አንድ ቀን ለሥራ በተሰማራበት ወቅት ሙሴ ቍጥቋጦው ሲነድ ተመለከተ። ነገር ግን የእሳት ነበልባል እየታየበት ቍጥቋጦው አለመቃጠሉ ሙሴን አስገረመው። ከዚህ ባሻገር ደግሞ «የጌታ መልአክ በእሳት ነበልባል ውስጥ ከቍጥቋጦው መካከል ሆኖ ታየው።» ከዚህ በፊት ሙሴ መልአክ አይቶ ስለማያውቅ ይህ ለእርሱ የላቀ ጕብኝት ሳይሆን አይቀርም። በተጨማሪም ጉጉቱ እየናረ የሄደ ሲሆን፣ እግዚአብሔር ራሱ ከቁጥቋጦው ውስጥ ለሙሴ ተናገረው።

ሙሴ እጅግ ተገረመ። በተቀደሰ መሬት ላይ እንደ ቆመና ጫማውን እንዲያወልቅ ከተናገረው በኋላ፣ እግዚአብሔርም የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣ የያዕቆብ አምላክ መሆኑን ይተዋወቀዋል። በዚህን ጊዜ ሙሴ በመደነቅና በታላቅ ፍርሃት ተዋጠ። እግዚአብሔርን ማየት ስለ ፈራ ፊቱን ሸፈነ። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን መሪ አድርጎ በመጠቀም እስራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት ነፃ ለማውጣት ያለውን ዕቅድ ገለጸለት። ከእስራኤላውያን ጋር በሚገናኝበት ወቅት ማን ላከህ ብለው ቢጠይቁኝ ማን ልበላቸው ብሎ በሙሴ በተጠየቀ ጊዜ፣ እግዚአብሔር «ያለና የሚኖር ነው ወደ እናንተ የላከኝ» ብሎ መለሰለት።

ሙሴ እግዚአብሔር እንዲያደርግ ለጠየቀው ነገር ጕጕት

አልነበረውም። ከአገልግሎቱ ለማምለጥ ጠንካራ ናቸው የሚላቸውን ምክንያቶች ማቅረብ ጀመረ። በመጀመሪያ የእስራኤል ልጆች ሊያምኑት እንደማይችሉና አመራሩን እንደማይቀበሉ ተናገረ። በምላሹም እግዚአብሔር በእጁ ምን እንዳለ ጠየቀው። ሙሴም «በትር ነው» አለ። እግዚአብሔርም «በመሬት ላይ ጣለው» አለው። ወዲያውኑም ወደ እባብነት ተለወጠ። ሙሴ ባነሣው ጊዜ ግን ተመልሶ በትር ሆነ። ከዚያም በእግዚአብሔር ትእዛዝ እጁን ወደ ብብቱ አስገብቶ ሲያወጣው ለምጻም ሆኖ አገኘው። ሆኖም ለሁለተኛ ጊዜ አስገብቶ ሲያወጣው ከበሽታው ሁሉ ነፃ ሆኖ አገኘው። እግዚአብሔር በእነዚህ ምልክቶች የሙሴን መለኮታዊ ውክልና ለሕዝቡ እንደሚያሳይ ነገረው።

ከዚያም ሙሴ ሌላ ማመካኛ አመጣ። ተናግሮ ለማሳመን የሚችል አንደበተ ርቱዕ አለመሆኑን ገለጸ። ምናልባትም ይህ ለአርባ ዓመታት ጸጥታ በሰፈነበት በረሃ ውስጥ ከመኖሩ ሳቢያ የተከሰተ ችግር ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር ግን አሮን ድምፅ ይሆንለት ዘንድ እንደሚልክለት ከመግለጹ በስተቀር ይህንን ምክንያቱን አልተቀበለውም። ስለሆነም ሙሴ ነፃ የማውጣት ሥራውን ለማከናወን ከበረሃ ወደ ግብፅ ተጓዘ። ነገር ግን ይህ ክስተት በሚቃጠለው ቍጥቋጦ ከተገለጸለት የጌታ መልአክ ጋር በጥብቅ የተያያዘ በመሆኑ ለጥናታችን አስፈላጊ ነው። እዚህ ላይ የምናየው እግዚአብሔር መላእክትን በመጠቀም (ወይም እንደ መልአክ ሆኖ በመገለጥ) ውሳኔዎቹን ለሰዎች ያስተላለፈ መሆኑን ነው።

የመላእክቱ መገለጥ «ከግብፅ የመውጣት ልምምድ» አንዱ አካል ሆኗል። መጽሐፍ ቅዱስ በዘጉልቊ 20:16 ላይ፣ «ወደ እግዚአብሔርም በጮኽን ጊዜ ድምፃችንን ሰማ። መልአክንም ሰድዶ ከግብፅ አወጣን» ይላል። ኢሳይያስም «በጭንቃቸው ሁሉ እርሱ ተጨነቀ፣ የፊቱም መልአክ አዳናቸው በፍቅሩና በርኅራኄውም ተቤዣቸው። በቀደመውም ዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው» ይላል (63:9)። ከእነዚህ አጋጣሚዎች አንዳንዶቹ የሥላሴ ሁለተኛ አካል የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በመልአክ መልክ የተገለጠባቸው ሊሆኑ ይችላሉ። ይህ ግምት ብቻ ነው። ይህም፣ «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለምም ያው ነው» (ዕብራውያን 13:8) ብሎ

ያወጀውን የጳውሎስን ምስክርነት ሕያው የሚያደርግ ነው።

የመላእክት ምሥጢርነት

ኢየሱስ ራሱንና ፈቃዱን እየገለጸልን በመንፈሱ ከእኛ ጋር እንደሆነ ሁሉ፣ ከዚህ በፊትም በዘመናት ሁሉ ከሕዝቡ ጋር አብሮ ነበረ። ይህ የሚመራንና የእግዚአብሔርን መገኘት አመልካች መልአክ ለሚቀጥሉትም ዘመናት እንዲሁ ከእኛ ጋር ይሆናል። ባለፉት ዘመናት ለነበሩት «ታማኞቹ»፣ እግዚአብሔር አብ በመላእክቱ በኩል ሕልውናውን ገልጿል። በጌታ መልአክ አማካይነት ራሱን ገልጾ የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ስቅላት፣ ሞትና ትንሣኤ ዋጅቶናል። እዚህ ላይ ማንኛ ችንም ሙሉ በሙሉ ልንረዳ የማንችለው ጥልቅ ምሥጢር አለ።

የአይሁድ ምሁራን የጌታን መልአክ «ሜታትሮን፤ የመጽናናት መልአክ» ብለው ይጠሩታል። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ማጽናናት ካለማቋረጥ የሚመሰክርና እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ያለውን ዕቅድ ለማሳወቅ የሚሠራ ስለሆነ ነው።

እግዚአብሔር ምሉዕ የሆነ ራእይን ማለትም ኢየሱስ ክርስቶስን በሥጋ ስጥቶናል። ስለሆነም በዚህ በጸጋ ዘመን ራሱን «በጌታ መልአክ» መልክ መግለጽ አያስፈልገውም። ስለሆነም በአዲስ ኪዳን ዘመንና ዛሬም የሚገለጡ መላእክት «የተፈጠሩ መናፍስት» ናቸው እንጂ በብሉይ ኪዳን ዘመን በተለያዩ ጊዜያት በልዩ የመልአክ አካል የሚገለጠው እግዚአብሔር አይደለም። በብሉይ ኪዳን ዘመን እንደነበረው የእግዚአብሔር ልጅ በአካል መገለጹ አሁን አስፈላጊ አይደለም። በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ልጅ ሥጋ ለብሶ በቤተልሔም መወለዱን ካበሰረው መልካም ዜና ተከትሎ መላእክት የተገኙ መሆኑን አስተውል። በዚያን ወቅት መላእክቱ ያለአግባብ በታ ለመያዝ ወይም ለማጣመም ሳይሆን የክርስቶስን ወንጌል ለማጽናትና የእግዚአብሔርን መልእክት ለማስተላለፍ ነበር የተገለጡት።

መላእክት የሚያገለግሉ መናፍስት ናቸው

እግዚአብሔር በጸጋ ለዳኑት ሰዎች መልእክቱን ለማድረስ መላእክትንና ሰዎችን ይጠቀማል። «ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ መናፍስት አይደሉምን?» (ዕብራውያን 1:14)። ለሌሎች ካደረግነው የታመነ ምስክርነት የተነሣ መላእክት እኛን በየስማችን ማወቃቸው ምን ዓይነት ከፍተኛ ክብር ይሆንላቸው ይሆን? መላእክት ወንጌልን መስበክ ባይችሉም ንስሐ በሚገቡ ሰዎች አብረውን ሐሴት ያደርጋሉ (ሉቃስ 15:10)።

በዚህ ረገድ በሰማርያ ለመንፈሳዊ መነቃቃት እግዚአብሔር የተጠቀመበትን ዲያቆኑን ፊልጶስን አስተውሉ። መልአክ ተገልጦ በሰጠው መመሪያ መሠረት ወደ በረሃ ከሄደ በኋላ በእግዚአብሔር ቀጠሮ የእውነትን ቃል ለመስበክ የእግዚአብሔር ድምፅ በመሆን ኢትዮጵያዊውን ጃንደረባ ተገናኘው (የሐዋርያት ሥራ 8:26)።

መላእክት ዮሐንስንም ጐብኝተውታል። በፍጥሞ ደሴት ወንዙን እየተመለከተ ከሰማይ በስተቀር ከሌሎች ነገሮች ሁሉ ለምን እንደ ተነጠለ በማሰብ እየገረመው ሳለ፣ የትንቢትን መልእክት የያዘ መልአክ መጣለት። ይህም መልእክት በዮሐንስ ራእይ ውስጥ የሚገኘውን የመጨረሻ ዘመን ትንቢት ነበር (የዮሐንስ ራእይ 1:1-3)።

በዳንኤል የሕይወት ገጠመኝ ውስጥም መልአክ በተመሳሳይ ሁኔታ አገልግሎታል። በምዕራፍ አምስት ውስጥ ትልቅ ድግስ በባቢሎን ውስጥ በብልጣሶር እንደ ተዘጋጀ ተገልጿል። ዝግጅቱ የተደረገው የመንግሥቱን ክብር ለማሳየት ነው ቢባልም፣ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ብልጣሶር የራሱን ታላቅነት ለማሳየት ነበር የወጠነው። ይህ በመንግሥቱ ውስጥ ለሚገኙ በሺዎች ለሚቆጠሩ የተከበሩ ሰዎች ያዘጋጀው ግብዣ ነበር። ሆኖም በዚህ ከፍተኛ ዝግጅት ላይ ከኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ያመጧቸውን ጽዋዎች ለተዋረደ ጉዳይ በማዋል አረከሱት። በሉ፣ ጠጡም ደግሞም ለእንጨትና ለድንጋይ ለብርና ለወርቅ አማልክት ክብርን ሰጡ። ቍሳዊው ጣዖት በሥልጣን ላይ ነበር። ድንገት የሰው ልጅ ጣቶች ተገልጸው በባቢሎን ላይ የመጣውን የእግዚአብሔርን የፍርድ ቃል በግድግዳው ላይ ጻፉ። «ማኔ፤ ቴቄል ፋሬስ።» ብሚዛን ተመዘንህ

ቀልለህም ተገኘህ፤ መንግሥትህንም ፈጸመው ማለት ነው (ከቊጥር 25-27)። የእግዚአብሔር መልእክ ነበረ ሊመጣ ያለውን ፍርድ ለማወጅ የተላከው። የንጉሡ የብልጣሶር ዘመናት በእግዚአብሔር መቆጠራቸው ብቻ ሳይሆን፤ ፍጻሜውም ተቃርቦ ነበረ።

በኋላም ዳንኤል ለሕዝቡ ጸለየ። ገብርኤል «አስተማረኝም፤ ተናገረኝም እንዲህም አለ፦ ዳንኤል ሆይ፤ ጥበብንና ማስተዋልን እሠጥህ ዘንድ አሁን መጥቻለሁ. . . አሁንም ነገሩን መርምር፤ ራእዩንም አስተውል» (ትንቢተ ዳንኤል 9:22-23)። ዳንኤል ለጸለየው ጸሎት መልስ ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር የወደፊቱን የሰውን ዘር «ታሪክ» በተመለከተ አጠቃላይ መግለጫ ሰጠው። በእኔ እምነት ዓለም በዚያን ወቅት እግዚአብሔር ለዳንኤል የሰጠው ራእይ ፍጻሜው ላይ ነች።

በብልጣሶር ዘመን የነበረው ትዕይንት ዛሬ ከምናየውና ከምንሰማው ሁኔታ ጋር በጣም የሚመሳሰል ከመሆኑ የተነሣ፤ ነገሮች በአንድ ዘመን ውስጥ የተከናወኑ ይመስላል። ምናልባትም በዚህ ቀውስ በበዛበት ሰዓት ውስጥ እግዚአብሔር ፍርድን ለማምጣት ሌላ ታሪክ እየጻፈ ይሆናል። ከኃጢአታቸው ንስሐ የማይገቡ ከሆኑ፤ ዘመናቸው እንደ ብልጣሶር እንደሚቆጠርና እንደሚጠናቀቅ በየትኛውም ስፍራ ለሚገኙ ሰዎች እየተናገረ ነው።

ይኼንን የመላእክትን የግል አገልግሎት በተመለከተ እግዚአብሔር መላእክት ዕቅዱን ለሰዎች እንዲያስታውቁ በማድረግ የተጠቀመባቸውን አንዳንድ ሁኔታዎች በማንሣት እናጠናቅቅ።

መልአኩ ገብርኤል

በአዲስ ኪዳን መጀመሪያ ካህኑ ዘካርያስ ለተስፋው ቃል መሢሕ መንገድ የሚጠርገውን የዮሐንስን ልደት ያወጀውን የጌታን መልእክ የተመለከተው ሲሆን፤ መልእክቱንም ከእርሱ ተቀብሏል። መልአኩ (በዚህ ወቅት የተገለጠው ልዩ መልአካዊ የተስፋ ቃል አገልጋይ የሆነው ገብርኤል ነበር) የዮሐንስ ልደትን በተመለከተ ዙሪያውን የከበበውን ተአምር ያምን ዘንድ ዘካርያስን አበረታታው። ከዚያም በመቀጠል ገብርኤል ስለ ትስብእት፤ ማለትም የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በማኅፀኗ ውስጥ

እንደሚረገዝ ስለሚያስረዳው መለኮታዊ ዕቅድ ለድንግል ማርያም ተገልጾ አወጀላት። ማርያም ጥያቄዎች የነበሯት ቢሆንም፣ መልአኩ፣ «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፣ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል። ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል» ብሎ በመመስከር መለሰላት (ሉቃስ 1:35)። የአገልግሎትና የመገለጥ ልዩ መልአክ የሆነው ገብርኤል ይህንን መልእክት ለማርያም ከማምጣቱም በላይ እርሱ ወይም ሌላ መልአክ ደግሞ ዮሴፍ ማርያምን እንደ ሚስቱ እንዲወስዳት አረጋገጠለት። «ከእርስዋ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ» (ማቴዎስ 1:20)። በተጨማሪም፣ በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት፣ ኢየሱስ «ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና» ብሎ ለዮሴፍ ነገረው (ማቴዎስ 1:21)።

ጭቆና፣ ተስፋ መቁረጥና ጥንካሬ በተዳከመባቸው ጊዜያት የመላእክት መልእክቶች ክፍለ ዘመናትን በመደልደል ክርስቲያኖች በታማኝነት እንዲያልፉ አድርገዋል። የእግዚአብሔር የሚያድሱ ባሪያዎችና መለኮታዊ መልእክተኞች የሚንገዳገዱ ቅዱሳንን መንፈስ በማነሣሣት አጽንተዋቸዋል፤ አበረታትተዋቸዋልም። ተስፋ የተቆረጠባቸውን ብዙ ሁኔታዎችንም ብሩህ ወደ ሆነ ሁኔታ ለውጠዋል። የሕዝቡን አካላዊ፣ ቁሳዊ፣ ስሜታዊና መንፈሳዊ ፍላጎቶች ለማሟላት፣ መላእክቱ «ሁሉም መልካም ነው» በሚለው መልእክት አገልግለዋል። ሰዎች «የእግዚአብሔር መልአክ ወደ እኔ መጥቶ ነበር» ብለው ለመመስከር ይችላሉ።

ስምንት

መላእክት ይጠብቁናል፣ ነፃ ያወጡናልም

የእግዚአብሔር ኃያላንን መላእክት ሁልጊዜ አጠገባችን እንደሆኑ እኛንም ለመርዳት ዝግጁ ለመሆናቸው የእግዚአብሔርን ማረጋገጫ ብንቀበል ኖሮ፣ ያለሚቋረጥ የሚዋጉን የክርስቶስ ጠላቶች ብዙ ጊዜ በተሸነፉ ነበር። የሚያሳዝነው ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ በተጠቀሰው መሠረት አብዛኛዎቹ ክርስቲያኖች ይህንን እውነት ለመቀበል ያዳግታቸዋል። በሄድኩባቸው ጉዞዎቼ የተረዳሁት ነገር ቢኖር የበለጠ ወደ ክርስትና የእምነት ድንበር በቀረብሁ ቁጥር በአማኞች ዘንድ በመላእክት ላይ የበለጠ እምነት እንዳለ ተገንዝቤያለሁ። በመቶዎች የሚቆጠሩ ታሪኮች የሚያስደንቀውን መለኮታዊ ጣልቃ ገብነት በየዓመቱ ይዘግባሉ። እግዚአብሔር መላእክቱን እንደሚያገለግሉ መናፍስት ይጠቀምባቸዋል።

መላእክት መለኮታዊ ጠባቂዎች ናቸው

የእግዚአብሔር መላእክት ባሪያዎቹን ብዙ ጊዜ ከሸማቂ ጠላቶች ይጠብቋቸዋል። 2ኛ ነገሥት 6:14-17 ያለውን ብትመለከት፣ የሶርያው ንጉሥ ነቢዩ ኤልሳዕ በዚያ መሆኑን በማወቁ ሠራዊቱን ወደ ዶታይን በአስቸኳይ ልኳል። የነቢዩ ረዳት ጠዋት ልብሱን እየለበሰ በነበረበት ወቅት ለኤልሳዕ አካባቢው በሙሉ በጦረኞችና በጦር መሣሪያዎች መሞላቱን በመደነቅ ይገልጽለታል (ቁጥር 16)። ከዚያም ኤልሳዕ እግዚአብሔር የወጣቱን ዓይኖች እንዲከፍትና በዙሪያው ያሉትን ጠባቂዎች የመላእክት ሠራዊት እንዲመለከት ጸለየ። ይህንን ሲያደርግ ወጣቱ በዙሪያው ሁሉ ከተማውን የከበቡትን የእሳት ሰረገላዎችና ፈረሶችን ለመመልከት ቻለ። ይህ ምንባብ ለአገልግሎቴ ታላቅ ማረጋገጫዎችና መጽናኛ ከሆኑኝ ክፍሎች አንዱ ነው።

መላእክት በመከራና በለደጋ ወቅት ለእግዚአብሔር ባሪያዎች አገልግሎትን ይሰጣሉ። ሌላ ጉልህ ገለጻ የምናገኘው በሐዋርያት ሥራ 27:23-25 ባለው ክፍል ላይ ነው። ጳውሎስ ወደ ሮም በመጓዝ ላይ እያለ ከሁለት መቶ የበለጡ ተሳፋሪዎች የነበሩት መርከብ ተሰበረ። በዚህ ጊዜ ጳውሎስ በፍርሃት ለተዋጡት የመርከቡ ሠራተኞች፣ «የእርሱ የምሆንና ደግሞ የማመልከው የእግዚአብሔር መልአክ በዚች ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ነበርና፣ እርሱም፦ ጳውሎስ ሆይ፣ አትፍራ፤ በቄሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል፤ እነሆም፣ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል አለኝ» ብሎ ተናገራቸው (ከቁጥር 23-24)።

አንዳንድ ሰዎች እያንዳንዱ ክርስቲያን የተመደበለት ወይም የተመደበላት የግል ጠባቂ መልአክ ሊኖራቸው ይችላል ብለው ያምናሉ። ይህ ጥበቃ ከሕፃንነት የሚጀምር ይመስላል። ምክንያቱም ኢየሱስ በማቴዎስ 18:10 ላይ፣ «ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ አላችኋለሁና» ብሏል።

መላእክት ለእኛ ሲሠሩልን

የመላእክት ጠቃሚ ባሕርይ የእኛን ሕይወት ለመቆጣጠር ሥልጣን ስላላቸው ወይም ውብ ስለሆኑ ሳይሆን፣ በእኛ ምትክ ሥራችንን የሚሠሩልን በመሆናቸው ነው። ለእግዚአብሔር ካላቸው የማያልቅ ፍቅር የተነሣ የእግዚአብሔር ፈቃድ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእኛ ውስጥ መፈጸሙን ለማየት ይቀናሉ።

ዳዊት መላእክትን በተመለከተ፣ «በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል. . . በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና፤ እግርህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጆቻቸው ያነሡሃል» ብሏል [መዝሙረ ዳዊት (91):1፣ 11፣ 12]።

ባለቤቴ ሩት በቻይና አገር በሻንጋይ የክርስቲያን መጻሕፍት መደብር ውስጥ ስለተፈጸመ እንግዳ ክስተት እንዲህ ትላለች። ጉዳዩን የሰማችው በኪያንግሱ ክፍለ አገር በዲንግኪያንግፑ ሆስፒታል ያገለግሉ ከነበሩት ከአባቷ ከዶክተር ኤል ኔልሰን ቤል

ነበር። ዶ/ር ቤል ለበሽተኞች የሚያድሏቸውን የወንጌል ክፍሎችንና በራሪ ጽሑፎችን (ትራክቶችን) የሚገዙት ከዚህ ሱቅ ነበር።

ሁኔታው የተከሰተው ጃፓኖች የቻይናን የተወሰነ ክፍል ከተቆጣጠሩ በኋላ (እ.ኤ.አ.) በ1942 ነበር። አንድ ቀን ጥዋት በሦስት ሰዓት አካባቢ አምስት የባሕር ኃይል የጦር አባላትን የያዘና ገሚሱ በመጽሐፍ የተሞላ ከባድ መኪና መጽሐፍ መደብሩ ደጃፍ ላይ ቆመ። በዚያን ወቅት ብቻውን የነበረውና ክርስቲያን የሆነው ቻይናዊ የሱቁ ሠራተኛ መጻሕፍቱን ሊወስዱ መምጣቸውን በድንጋጤ ተገነዘበ። በተፈጥሮው ፈሪ ስለነበር፣ ይህ ከዓቅሙ በላይ እንደሚሆንበት ገባው።

የባሕር ኃይል ጦር አባላቱ ከመኪናው ዘልለው በመውረድ ወደ ሱቁ ማምራት ጀመሩ። ሆኖም ከመግባታቸው በፊት አንድ ንጹሕ ልብስ የለበሰ ቻይናዊ ከእነርሱ ቀድሞ ሱቁ ውስጥ ገባ። ሠራተኛው ይህ ሰው በዚያ ስፍራ መጽሐፍ ለመግዛት ከሚመጡት ደምበኞች ሁሉ ፈጽሞ የተለየ እንደሆነ ተገንዝቧል። እነዚያ ወታደሮች ግን ሊታወቅ በማይችል ምክንያት ወደ ሱቁ መግባት ተሳናቸው። በአራቱ ትላልቅ መስኮቶች እየተመለከቱ ወዲህና ወዲያ ይሉ ነበር። እግራቸውን ወደ ውስጥ ሳያስገቡ ከሁለት ሰዓታት በላይ እዚያው አካባቢ ቆሙ። ያ እንግዳ ሰውም ሰዎቹ ምን እንደሚፈልጉ የሱቁን ሠራተኛ ጠየቀው፤ እርሱም ጃፓኖች በከተማው ውስጥ ካሉት መጻሕፍት ቤቶች ብዛት ያላቸውን መጻሕፍት እየነጠቁ መሆናቸውና አሁን ደግሞ የዚህ ሱቅ ተራ መሆኑን ነገረው። ሁለቱም በጋራ ከጸለዩ በኋላ እንግዳው ሰው እያበረታታው ሁለት ሰዓታት አለፉ። በመጨረሻም ወታደሮቹ ከባድ መኪናቸው ላይ ተሳፍረው ሄዱ። ያም እንግዳ ሰው በሱቁ ውስጥ ስላለው ዓይነት ዕቃ ሳይጠይቅ ወይም ምንም ነገር ሳይገዛ ወጥቶ ሄደ።

በኋላ በዚያኑ ዕለት የሱቁ ባለቤት የሆኑት ሚስተር ክርስቶፈር ዊሊስ (የቻይና ስማቸው ሊ ይባል ነበር) ተመልሰው ሲመጡ የሱቁ ሠራተኛ፣ «ሚስተር ሊ፣ በመላእክት ያምናሉን?» ብሎ ጠየቃቸው።

ሚስተር ዊሊስም፣ «አዎ አምናለሁ» አሉት። እርሱም «እኔም

አምናለሁ፣ ሚስተር ሊ» አላቸው። ዶ/ር ቤል ያ እንግዳ ሰው የእግዚአብሔር ጠባቂ መልአክ ነበርን? እያሉ ዘወትር ያስቡ ነበር።

ኮሪ ቴን ቡም በራቬንስብሩክ የናዚ እስር ቤት ውስጥ ስላሳለፈችው አስገራሚ ትዝታ የሚከተለውን ጽፋለች።

«በአንድ ላይ ሆነን ወደሚያስፈራው ሕንጻ ገባን። አንድ ጠረጴዛ ላይ ንብረቶቻችንን ሁሉ የሚወስዱ ሴቶች ነበሩ። ሰው ሁሉ ልብሱን ካወለቀ በኋላ ወደ አንድ ክፍል ይወሰድና የጸጉር ፍተሻ ይካሄዳል።

እኔም አዲስ የመጡትን ሰዎች ንብረት በመተፈሻ ላይ ያለችውን ሴት ወደ ሽንት ቤት ለመሄድ እንደምፈልግ ነገርኳት። እርሷም ወደ አንድ በር ጠቆመችኝ። መጠቀሚያው በመታጠቢያው ቤት ወለል ላይ ያለውን ቀዳዳ ነበር የሚያህለው። ቤትሲ ሁልጊዜ ከእኔ አትለይም ነበር። ድንገት አንድ አሳብ መጣልኝና፣ «ቶሎ በይና ከሐር የተሠራውን የውስጥ ልብስሽን አውልቂ ብዬ በሹክሹክታ ነገርኳት። ከእርሷ የወሰድኩትን ከራሴ ጋር አብሬ ጠቀ-ለልኩትና ጥቅልሉን ከትንሿ መጽሐፍ ቅዱሴ ጋር ጥግ ላይ አስቀመጥኩት። ቦታው በበረሮ የተሞላ ቢሆንም፣ ብዙ አልተጨነቅኩም። ከፍተኛ ነጻነትና ደስታ ነበር የተሰማኝ። «ጌታ ጸሎታችንን እየመለሰ ነው። ልብሶቻችንን በሙሉ መሥዋዕት ማድረግ የለብንም» ብዬ በሹክሹክታ ነገርኳት።

ልብሶቻቸውን ለማውለቅ ተራ ከያዙ ሴቶች ጀርባ ሰልፍ ለመያዝ ተቻኮልን። ጥቂት ቆይተን ገላችንን ከታጠብንና ሽሚዞቻችንንና የቆሸሹ ቀሚሶቻችንን ከለበስን በኋላ የውስጥ ልብስ ጥቅልሉንና መጽሐፍ ቅዱሴን ከቀሚሴ ሥር ደበቅኩት። ከዚያም፣ «ጌታ ሆይ፣ ዘበኞቹ እንዳያዩኝ መላእክትህ እንዲከብቡኝ አድርግ። ዛሬ እንዳይታዩ አድርጋቸው» ብዬ ከጸለይኩ በኋላ ፍጹም ተረጋጋሁ። ዝም ብዬ ዘበኞቹን አለፍኳቸው። ሁሉም ሰው ከፊት፣ ከጎንና ከጀርባው ይፈተሽ ነበር። ምንም ዓይነት አበጥ ያለ ነገር ዘበኞቹ ሳያዩት አያልፉም ነበር። አንዲት ሴት የሐር ሰደርያ ከቀሚሷ ሥር ደብቃ ተወሰደባት። እኔን ሲያልፉኝ ከእኔ

ጀርባ የነበረችውን ቤትሲን ግን ፈተሿት።

ነገር ግን ውጪ ስንደርስ ሌላ አደጋ አጋጠመኝ። በሁለቱም በሮች በኩል እያንዳንዱን ሰው ለሁለተኛ ጊዜ የሚፈትሹ ሴቶች ነበሩ። የሚያልፈውን ሰው ሁሉ አትኩረው ቢመለከቱም እኔን ግን መላእክት ስለ ከበቡኝ ሊያዩኝ እንደማይችሉ አውቄ ነበር። ሲያልፉኝ እንኳ ምንም አልተገረምኩም። ነገር ግን «ጌታ ሆይ፣ ጸሎትን የምትሰማ ስለሆንክ ራሺንስብሩክን እንኳ ልጋፈጥ ችያለሁ» የሚል የደስታ ጩኸት ከውስጤ ፈለቀ።

መለኮታዊ ክትትል

መላእክት በመንገዳችን የሚመለከቱንና የሚጠብቁን ስለሆኑ በክርስቶስ ያለ እያንዳንዱ እውነተኛ አማኝ ሊበረታታና ሊጠናከር ይገባዋል። የእግዚአብሔርን ፍላጐት በማስጠበቅና በሕይወታችን ውስጥ የሚከሰቱትን ሁኔታዎች በበላይነት በመቆጣጠር ተግባራቸውን ያከናውናሉ። ይህንንም የሚያደርጉት ሁልጊዜ ዕቅዶቹን ለመፈጸምና ለእኛ ያለውን ታላቅ ፈቃዱን በመፈጸም ነው። መላእክት ሁሉንም በታዛቢነት የሚመለከቱ ሲሆኑ፣ የምናደርገውን ሁሉ በትኩረት ይከታተላሉ። 1ኛ ቆሮንቶስ 4:9 በቀጥታ ሲተረጉም፣ «ዓለም፣ መላእክትም፣ ሰዎችም ይመለከቱናል» የሚል መልለእክት ያስተላልፋል። እግዚአብሔር መላእክት ይጠብቁን ዘንድ ይልካቸዋል።

የሣራ ደንገጡር የነበረችው አጋር ከአብርሃም ድንኳን ሸሸች። በከፍተኛ ክብር የተሞላ እምነት የነበረው አብርሃም ለባለቤቱ ሽንገላና ነውር እጅ መስጠቱና በዘመኑ የነበረውን ባህል ተቀብሎ ከአጋር ልጅ መውለዱ ግራ የሚያጋባ ነው። ባለቤቱ ሣራ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ልጃቸው ይስሐቅ ሲወለድ አጋርንና ቀደም ብሎ የተወለደውን ልጅ እስማኤልን ለማየት አለመፈለጓም ግራ የሚያጋባ ነገር ነው። ስለሆነም አብርሃም የግል ፍላጎቱን ለማርካት ያደረገው ነገር ወደ ጎዘን ከቶት አጋርን ከቤቱ እንድትወጣ አስገደዳት።

ዳሩ ግን እግዚአብሔር አጋርን ያገለግል ዘንድ መልአኩን ላከ። «የእግዚአብሔር መልአክም በውኃ ምንጭ አጠገብ በበረሃ አገኛት። ምንጩም ወደ ሱር በምትወስደው መንገድ አጠገብ ነው» (ዘፍጥረት 16:7)። መልአኩ ካለፈው ጉዳት አእምሮዋን በመመለስ በእግዚአብሔር ላይ እምነቷን ብታደርግ ልታገኝ ስለምትችለው ተስፋ ገለጸላት። ይህ አምላክ የእስራኤል ብቻ ሳይሆን የዐረቦችም ጭምር ነው። (ምክንያቱም ዐረቦች ከእስማኤል የዘር ሐረግ የመጡ ናቸው)። የልጇ የእስማኤል ስም ትርጕሙ «እግዚአብሔር ይሰማል» ማለት ሲሆን፣ ስሙም ቀጣይነት ያለው ነው። እስማኤል እንደ ቀደምት አባቶቹ ከቦታ ቦታ የሚንከራተት ሲሆን፣ እግዚአብሔር የእስማኤል ዘር እንደሚበዛና በዓለም ላይ ፍጻሜው ታላቅ እንደሚሆን ቃል ገብቶአል። የጌታ መልአክ የአጋርና የእስማኤል ጠባቂ በመሆን ራሱን ገልጦላቸዋል። አጋር በአክብሮትና በመደነቅ፣ «የሚያየኝን በውኑ እዚህ ደግሞ አየሁትን?» አለች (ዘፍጥረት 16:13)። ይህም፣ «ሁሉን የሚያየውንና እኔን የሚያየኝን አየሁት» ተብሎ ሊተረጐም ይችላል።

መዝሙረ ዳዊት (34):7 መላእክት እንደሚጠብቁንና እንደሚታደጉን የሚያስተምረውን ትምህርት የበለጠ ሲያጠናክር፣ «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል ያድናቸውማል» ይላል። ይኼ አሳብ በቻርለስ ዌስሊይ መዝሙር ላይም ተንጸባርቆ እናገኘዋለን።

መላእክት በምንሄድበት ሁሉ

እርምጃዎቻችንን ይጠብቃሉ

ጥንቃቄ በተሞላበት ኃላፊነታቸውን ይወጣሉ።

ክፉውንም ሁሉ ካጠገባችን ያርቃሉ።

ተአምራዊ መታደግ

በጣም ብዙ ክርስቲያኖች ሕይወታቸው ከወሳኝ አደጋዎች መዳኑን የሚያስታውሱባቸው ገጠመኞች ይኖሯቸዋል። ለምሳሌ፣

ከአውሮፕላን አደጋ፣ ከመኪና ግጭት፣ ከከባድ ፈተና፣ ወዘተ... ምንም እንኳ እነዚህ አደጋዎች መላእክትን ላይመለከቱ ቢችሉም፣ የአደጋው መወገድ የመላእክትን መገኘት ያረጋግጣል። የሚጠብቁንንና መላእክት በመባል የሚጠሩትን እነዚህን ግሩም ወዳጆች ስለሚጠቀምባቸው፣ የእግዚአብሔርን መልካምነት ዘወትር ልናመሰግን ይገባናል። የእግዚአብሔር ቃልና የግል ገጠመኞች የሚያረጋግጡልን የሚጠብቁን መላእክት ቢያንስ የተወሰኑ መንገዶቻችንን በትኩረት እንደሚከታተሉና በሕይወታችንም ዙሪያ እያንጣበቡ የሚጠብቁን መሆኑን ነው።

የእግዚአብሔር ቃል መላእክት በምድራዊ አገልግሎታቸው ለእግዚአብሔር ሕዝብ ፍጹም ጥበቃ እንደሚያደርጉ በሚያሳዩ አስገራሚ ማረጋገጫዎች የተሞላ ነው። ጳውሎስ በክፉው ፊት በጽናት ለመቆም ይችሉ ዘንድ የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ እንዲለብሱ ክርስቲያኖችን መክሯቸዋል (ኤፌሶን 6፡10-12)። ውጊያችን ከደምና ከሥጋ ጋር (በዓይን ከሚታዩ ኃይላት ጋር ብቻ) ሳይሆን በሰማይ ካሉት (ከልዕለ ሰብአዊ) ከመንፈሳዊ የክፋት ኃይላት ጋር ጭምር ነው። የአየር ላይ ገዢ የሆነው ሰይጣን እውነተኛ እምነትን ሳይሆን «ሃይማኖት»ን ነው የሚያስፋፋው። ሐሰተኛ ነቢያትንም ያበረታታል። ስለሆነም የብርሃንና የጨለማ ኃይላት በከባድ ውጊያ ውስጥ ናቸው። የመላእክት ኃይላት የጨለማውን ሥራ የሚዋጉና የሚያሸንፉም ስለሆነ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን። መላእክት የሚሰጡት አገልግሎት በራስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ አይደለም። ነገር ግን በሚሰጡት አገልግሎት አማኞች እንዲበረቱና ክብሩ ሁሉ ለእግዚአብሔር ይሆን ዘንድ ያገለግላሉ። የመላእክት የጥበቃ ተግባርን የተመለከተ ዓይነተኛ ምሳሌ በሐዋርያት ሥራ 12፡5-11 ይገኛል።

ትዕይንቱ ሲከፈት ጴጥሮስ የሞት ቅጣት እየጠበቀ በእስር ቤት ውስጥ ተኝቶ ይገኛል። ቀደም ሲል የዮሐንስ ወንድም የነበረው ያዕቆብ ተገድሎ ስለነበር ጴጥሮስም የገዳዮችን መጥረቢያ ሊያመልጥ ይችላል ብሎ ለመገመት የሚያስችል ምንም ምክንያት አልነበረም። ፈራጆቹ ወንጌልንና የእግዚአብሔርን ሥራዎች የተቃወሙትን ሰዎች ለማስደሰት በሚል ነበር እንዲሞት የፈለጉት። በእርግጥ አማኞች ለያዕቆብም ሳይጸልዩ አልቀሩም።

እግዚአብሔር ግን በሞት ነፃ ሊያወጣው መርጦ ነበር። አሁን ቤተ ክርስቲያን ለጴጥሮስ ትጸልይ ነበር።

ጴጥሮስ በእንቅልፍ ላይ በነበረበት ወቅት አንድ መልአክ በበሩም ሆነ በብረት መዝጊያዎቹ ሳይታገድ ተገለጠ። መልአኩ ወደ ውስጠኛው የእስር ቤቱ ክፍል ገብቶ ጴጥሮስን ቀሰቀሰውና ለማምለጥ ራሱን እንዲያዘጋጅ ነገረው። በእስር ቤቱ ውስጥ ብርሃን ሲበራ የጴጥሮስ ሰንሰለቶች ወደቁና ልብሱን ለብሶ መልአኩን እየተከተለ ወጣ። መልአኩ እንዳደረገው ጴጥሮስ በተዘጋ በር ውስጥ ለማለፍ ስለማይችል በሩ በተአምራታዊ መንገድ ተከፈተ። ይህ እግዚአብሔር በመልአኩ በኩል ያካሄደው መታደግ ምን ዓይነት ታላቅ ነው!

የመላእክት ጣልቃ መግባት

በብሉይና በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሚገኙ ብዙ ገጠመኞች የፈሰቁት በእስር ላይ የሚገኙ የእግዚአብሔርን ቅዱሳን እግዚአብሔር እንዲታደጋቸው ወይም መላእክት በእርሱ ስም ጣልቃ ገብተው እንዲያድኗቸው ከመለመናቸው ነው። ዛሬ በጭንቀት ሰንሰለት ምርኮኛ ሆነው የሚመላለሱ ሰዎች ነፃ ለመውጣት ተስፋ እንዳላቸው ሊያምኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር ከሰው ሰው ስለማያዳላ መላእክት በእምነት ወራሾች ለሆኑ ሁሉ አገልግሎትን እንደሚሰጡ ገልጿል።

እኛ የእግዚአብሔር ልጆች የመላእክቱ አገልግሎት ምን ያህል ቅርብ እንደሆነ ብንገነዘብ የኑሮን መቅሠፍቶች ለመጋፈጥ ምን ያህል እርግጠኞች በሆንን ነበር። ምንም እንኳ እምነታችንን በቀጥታ በመላእክቱ ላይ ማሳደር ባይገባንም፣ እምነታችንን መላእክትን በሚገዛው በእግዚአብሔር ላይ ስንጥል ሰላም ይኖረናል።

ዕብራውያን 11 የብዙ የእምነት ወንዶችንና ሴቶችን ስም ይዘረዝራል። እግዘአብሔር ከእነዚህ ሰዎች ብዙዎቹን ከበሽታ፣ ከጥፋት፣ ከአደጋና ከሞት ሳይቀር በመታደግ ተአምራትን ሠርቶላቸዋል። አንድ ሰው ይህንን ምዕራፍ «የእግዚአብሔር የዝና

አዳራሽ» ብሎ ጠርቶታል። መላእክት እነዚህ ታላላቅ ወንዶችና ሴቶች መንግሥታትን ድል እንዲነሡ፣ ተስፋቸውን እንዲጨብጡ፣ የአንበሶችን አፍ እንዲዘጉ፣ የእሳትን ኃይል እንዲያጠፉ፣ የሰይፍን ስለት እንዲያመልጡና በደከሙ ጊዜ ደግሞ በመላእክት እገዛ ሠራዊቶችን ሙሉ በሙሉ ድል እንዲያደርጉ አስችሏቸዋል።

ሆኖም የታሪኩ ቅኝት በቁጥር 35 ላይ «ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ» በሚሉ ቃላት ይጀምራል። እነዚህ አሁን የተጠቀሱት ከላይኞቹ ጋር ተመሳሳይ እምነትና ብርታት ነበራቸው። ይሁንና፣ የከፋ ፌዝና ድብደባን ለመታገሥ ተገድደዋል። በገመድ መታሰርና እስር ቤት መወርወር ነበረባቸው። በድንጋይ ተወገሩ፣ በመጋዝ ተሰነጠቁ፣ በሰይፍ ተሰየፉ፣ የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤ ብቸኞች፣ ምስኪኖች፣ የተጎዱና የተቸገሩ ሆኑ። በየጊዜው ኃያላን መላእክቱን በመላክ ይታደጓቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ተጣሩ። የሚታደጋቸው መልአክ ግን አልመጣም። እግዚአብሔር የሌለ ይመስል ሥቃዩንና መከራውን መቻል ነበረባቸው።

የእግዚአብሔር አሸናፊዎች

ይህ የሆነው ለምንድን ነው? በማቴዎስ 26:39 ላይ ጌታ የቀራንዮን መስቀል በተጋፈጠ ጊዜ፣ «ቢቻልስ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ» ሲል ከተናገረው ፍንጭ እናያለን። በኋላ ደግሞ «ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ» ብሎ ተናገረ (ሉቃስ 22:42)። በሚታይ ሁኔታ ነፃ ባላወጣቸው በእነዚህ ታላላቅ ቅዱሳን ሥቃይና ሞት እግዚአብሔር ፈቃዱን የሚፈጽምበት ምሥጢራዊ ዕቅድ ነበረው። በእምነት የተሠቃዩትና የሞቱትም ይህንኑ ተገንዝበው ነው። በጸሎታቸው መልስ በዓይን የሚታይ እርዳታ ያልተቀበሉት ሰዎች «በእምነት» ብቻ በመጽናታቸው የበለጠ ሰማያዊ ሽልማት የሚያገኙ መሆኑን የዕብራውያን 11 መጨረሻው ክፍል ይገልጻል። ከሞቱ በኋላ ግን ዘላለማዊ ነፍሳቸውን ወደ እግዚአብሔር ዙፋን አጅበው በወሰዷቸው መላእክት አገልግሎት ሐሴት አድርገዋል። የዕብራውያን 11 የመጀመሪያው ክፍል «የእግዚአብሔር የዝና አዳራሽ» ተብሎ ከተጠራ፣ ሁለተኛው ክፍል ደግሞ

«የእግዚአብሔር የክብር ሜዳሊያ አሸናፊዎች» ተብሎ ሊጠራ ይገባዋል።

በጨለማ ዘመን ውስጥ በማልፍበት በአንድ ወቅት ብጸልይ ብጸልይ ሰማይ እንደ ነሐስ ሆነብኝ። በችግሬና በሸክሜ ውስጥ ብቻዬን ሆኜ እግዚአብሔር የተሰወረብኝ መሰለኝ። ይህ ለነፍሴ የጨለማ ሌሊት ነበረ። ለእናቴ ስለ ሁኔታው ስጽፍላት የመለሰችልኝን መልስ በፍጹም አልዘነጋውም። «ልጄ ሆይ፣ እግዚአብሔር እምነትህን ለመፈተን ብዙ ጊዜ ዘወር ይላል። በጨለማ ውስጥ እንድትተማመንበት ይፈልጋል። ልጄ ሆይ፣ አሁን በዚህ ጭጋግ ውስጥ በእምነት እጅህን ብትዘረጋ በዚያ ውስጥ መኖሩን ታያለህ» አለችኝ። በእንባ ሆኜ ከአልጋዬ ሥር ስንበረከክ የእግዚአብሔርን ልዩ መገኘት ተገነዘብሁ። የመንፈስ ቅዱስ ወይም የቅዱሳን መላእክት መኖር ባይሰማን ወይም ባንገነዘብ እንኳ፣ እግዚአብሔር እንደማይተወንና እንደማይጥለን እርግጠኞች ነን።

ዘጠኝ

መላእክት - በፍርድ የእግዚአብሔር ወኪሎች

መጽሐፍ ቅዱስ መላእክት በታሪክ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፍርዶች በማስፈጸምና ለእግዚአብሔር የማይታዘዙትን የመንግሥታት የወደፊት ዕድል በመምራት ሲሠሩ መቆየታቸውን ይናገራል። ለምሳሌ፣ እግዚአብሔር በኃጢአታቸው ምክንያት የእስራኤልን ሕዝብ ለመበተን መላእክትን ተጠቅሞባቸዋል። በሰዶምና በገሞራ መጨረሻ ላይ ደግሞ በባቢሎንና በነነዌ ላይ ፍርድን ለማምጣት ተጠቅሞባቸዋል። በተጨማሪም፣ «በመጨረሻው ዘመን» መላእክት የእግዚአብሔርን ፍቅር የተቃወሙትን ሰዎች ፍርድ በተግባር ላይ ያውሉታል።

የዕብራውያን ጸሐፊ መላእክት የእግዚአብሔር ፍርድ አስፈጻሚዎች እንደሆኑ ይናገራል። «መላእክቱን መናፍስት አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል የሚያደርግ» (ዕብራውያን 1:7)። የእሳት ነበልባል የእግዚአብሔር ፍርዶች እንዴት አሠቃቂ እንደሆኑና የእግዚአብሔርን ውሳኔዎች የሚያስፈጽሙት የመላእክት ኃይል ምን ያህል የሚያቃጥል እንደሆነ የሚገልጽ ነው። መላእክት ዳኝነትን የሚመሩት የእግዚአብሔርን የጽድቅ መርሆች መሠረት በማድረግ ነው።

ሰዎች በማይገነዘቡት መንገድ፣ ባለፉት ዘመናት እንደ ናዚ ዓይነት ክፉ ሥርዓቶችን ለማጥፋት ያለ ጥርጥር እርዳታ አድርገዋል። ምክንያቱም እነዚያ መንግሥታት የእግዚአብሔርን ትዕግሥት ያሟጠጡ ነበሩ። እነዚህ መላእክት ወደፊት ሊመጣ ያለውን አስከፊ ፍርድ ተግባራዊ የሚያደርጉ ይሆናሉ። ከእነዚህም ፍርዶች አንዳንዶቹን የዮሐንስ ራእይ በሥዕላዊ መልኩ ገልጿቸዋል።

በሰንበት ትምህርት ቤት በገና ዕለት በሥዕላዊ መልኩ

ገልጿቸዋል። ለልጆች የሚቀርቡትን ድራማዎች በምንመለከትበት ጊዜ ስለ መላእክት የተሳሳተ አስተሳሰብ እንይዛለን። መላእክት የደኅንነት ወራሾችን ለመርዳት የሚላኩ መናፍስት መሆናቸው እውነት ነው። ሆኖም በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑት በደኅንነት ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚፈጽሙ ሁሉ፣ በፍርድ ወቅትም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ታላቅ ኃይላቸውን የሚጠቀሙ «ተበቃዮች» ናቸው። እግዚአብሔር በጎችን ከፍየሎች፣ ስንዴውን ከገለባ እንዲለዩ ሥልጣንን የሰጣቸው ሲሆን፣ በመጨረሻውና ታላቅ በሆነው በፍርድ ዕለት እግዚአብሔር ሕዝቦችን በፊቱ እንዲሰበስቡ በሚያደርግበት ወቅት ከመካከላቸው አንዱ መለከትን በመንፋት የማይቀረውን ፍርድ ያውጃል።

ስለ ፍርድ የመላእክት ማስጠንቀቂያ

የሰዶምንና የገሞራን ሁኔታ በተመለከተ ፍርዱ ሊታጠፍ የሚችልበት ምንም መንገድ አልነበረም። ክፋታቸው እጅግ በዝቶ ነበር። እግዚአብሔር እንዲጠፉ ፈርዶባቸው ነበር። ሆኖም እግዚአብሔር ፍርድን ከመላኩ በፊት ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። ይህን ጉዳይ በተመለከተ፣ በዓመፃቸው ምክንያት የሰዶምና የገሞራ ጥፋት መቅረቡን ለአብርሃም ለመጠቆም መላእክቱን ተጠቅሟል (ዘፍጥረት 18)። በዚህ ዓመፀኛ ሕዝብ መካከል ይኖሩ የነበሩት የወንድሙ ልጅ ሎጥን፣ ሁለቱንም ከተሞች ይታደጋቸው ዘንድ አብርሃም እግዚአብሔርን መለመን ጀመረ። አብርሃም ሃምሳ ጻድቅ ሰዎች በሰዶም ውስጥ ቢኖሩ ቍጣውን ይመልስ እንደሆነ እግዚአብሔርን ጠየቀ። እግዚአብሔርም ሃምሳ ጻድቃን ካሉ ከተማዪቱን እንደማያጠፋ ገለጸለት። አርባ አምስት ጻድቅ ሰዎች የሚኖሩ ከሆነ፣ ከተማዪቱን እንዲታደግ ጠየቀ። እግዚአብሔርም ተስማማ። ደግሞም አብርሃም ስለ ሠላሳና ስለ አሥር ሰዎች ጠየቀ። እግዚአብሔርም በሰዶም ውስጥ አሥር ጻድቅ ሰዎች የሚገኙ ከሆነ ፍርዱን እንደሚያነሣ ተስማማ። ሆኖም አሥር ሰዎች እንኳ በዚህች ከተማ ውስጥ አልነበሩም። ልንገነዘብ የሚገባው እግዚአብሔር አብርሃም የጠየቀውን ጥያቄ ሁሉ የመለሰለት ሲሆን፣

አብርሃም መጠየቁን እስኪተው ድረስ መልስ መስጠቱን እንዳላቆመ ነው።

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር በእነዚህ ሁለት የዓመፅ ከተሞችና ነዋሪዎቻቸው ሁሉ ላይ የጥፋት ዝናቡን እንዲያዘንቡ የመላእክት የፍርድ አገልጋዮችን አዘዘ። ከሁለቱ ከተሞች ጥፋት ቀደም ብሎ ግን ሁለት ያልታወቁ የሰማይ መልእክተኞች ሎጥና ቤተሰቡ ሊመጣ ካለው ጥፋት እንዲሸሹ ለማስጠንቀቅ ወደ ሰዶም መጡ። የሰዶም ነዋሪዎች ክፋት ከመጠን ያለፈ በመሆኑ መላእክትን አስገድደው ሊደፍሩ ሞከሩ። መላእክቱም የክፋት ባሕርያቸውን ተግባራዊ እንዳያደርጉ ዓይኖቻቸውን አሳወሯቸው። ሲ. ሌስሊ ሚለር "All About Angels" በተሰኘው መጽሐፋቸው፣ «ምንም እንኳ የአብርሃም የወንድም ልጅ የነበረው ሎጥ ከእሳቱ የቅድስና ደረጃ ጋር ሲመዛዘን በእጅጉ አቅጣጫውን የለወጠና ቅድስና በሌለበት ኅብረት በመወዳጀት ለምድራዊ ጥቅም ራሱን የሰጠ ቢሆንም፣ የጌታ መላእክት ግን በራሱ ደካማ ውሳኔ ሊፈጠር የነበረውን ችግር በማስቀረት እርሱን ለመረዳትና ሕይወቱን ለማትረፍ ተገኙለት» ብለዋል።

ስለሆነም እጅግ አስቸጋሪ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ ስሙን ለመጥራትና እግዚአብሔርን የሚያስከብር ሕይወት በቅንነት ለመኖር በሚሞክሩ ሰዎች ሕይወት የእግዚአብሔር ምሕረት፣ ጸጋና ፍቅር እንደሚገለጥ ለማየት እንችላለን።

የአሦርን ሠራዊት ያጠፋው መልአክ

የእግዚአብሔር ቃል በ2ኛ ነገሥት 19 ውስጥ እግዚአብሔር ፍርዱን ለማስፈጸም መላእክትን እንደሚጠቀም በአስደናቂ ሁኔታ ይገልጸዋል። ንጉሡ ሕዝቅያስ ከአሦራውያን የጦር አዛዥ ደብዳቤ ከደረሰው በኋላ የእግዚአብሔርን ምክር በፍጥነት ፈለገ። እግዚአብሔርም አንድም የአሦራውያን ፍላጻ በከተማዋ ላይ እንደማይወረወር ለኢሳይያስ መልስን ሰጠው። ስለ ዳዊት ሲል በዚያ ሁኔታ ውስጥ ኢየሩሳሌምን እንደሚታደጋት ቃል ገባ። በዚያኑ ሌሊት በአስደናቂ ሁኔታ አንድ መልአክ ብቻውን የአሦራውያንን የጦር ሠፈር ሲመታ፣ በሚቀጥለው ጠዋት

185,000 ወታደሮች በጦር ሜዳው ላይ ሞተው ተገኙ (ቍጥር 35)።

ኢየሩሳሌምን ሊያጠፋ የተቃረበው መልአክ

በብሉይ ኪዳን ውስጥ መላእክት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ለፍርድ ሲንቀሳቀሱ የምንመለከትበት ትልቁ ክስተት ዳዊት እሥራኤልን በመቍጠር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በጣሰ ጊዜ ነው። እግዚአብሔር ቸነፈርን በእስራኤላውያን መካከል ላከ፣ 70,000 ሰዎችም ሞቱ። የኢየሩሳሌምንም ከተማ ለማጥፋት አንድ መልአክ ላከ። ዳዊትም፣ «የእግዚአብሔር መልአክ በምድርና በሰማይ መካከል ቆሞ የተመዘዘም ሰይፍ በእጁ ሆኖ ወደ ኢየሩሳሌም ተዘርግቶ አየ» (1ኛ ዜና 21:16)። ዳዊትም ምሕረትን በለመነ ጊዜ፣ መልአኩ በኢያቡሳዊው በኦርና አውድማ ላይ መሠዊያን ይሠራ ዘንድ ነገረው። እግዚአብሔርም የዳዊትን መሥዋዕት ተቀብሎ ሊያጠፋ የመጣውን መልአክ፣ «እንግዲህ በቃህ እጅህን መልስ አለው» (2ኛ ሳሙኤል 24:16)። የእግዚአብሔር ቃል 70,000 ሰዎችን የገደለው ያው መልአክ መሆኑን ይናገራል (ቍጥር 17)። በእርግጥ መላእክት በፍርድ የእግዚአብሔር ወኪሎች ናቸው።

የአዲስ ኪዳን ታሪክም የበቀል መላእክት ጽድቅ አልባ የሆኑ ሰዎችንና አገራትን ተግባራት የቀጡባቸውን ሁኔታዎች ይዘግባል።

ሄሮድስ አግሪጳን የመታው መልአክ

ሄሮድስን በተመለከተ ቀደም ሲል ጠቅሰናል። ልብሰ መንግሥቱን ለብሶ ንግግር ለማድረግ ሕዝቡ ፊት ቀረበ። ንግግሩን ሲያበቃ ሕዝቡ፣ «የእግዚአብሔር ድምፅ ነው። የሰውም አይደለም ብለው ጮኹ» (የሐዋርያት ሥራ 12:22)። ሄሮድስም ያሉትን ነገር ከመቃወም ይልቅ በሕዝቡ ላይ ባሳደረው ስሜት ሐሴት አደረገ። ለዚህ የጣዖት አምላኪነት ተግባር የእግዚአብሔር ምላሽ ፈጣን ነበር። ለሄሮድስ ደግሞ መጥፊያው ነበር። «ለእግዚአብሔርም ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልአክ መታው፣ በትልም ተበልቶ ሞተ» (ቍጥር 23)።

የግብፃውያንን በኵሮች የገደለው መልአክ

እስራኤላውያን ከግብፅ ሊወጡ ሲሉ አንድ ሌሊት የሚያጠፋ መልአክ አገሪቱን በሞት ሊጎበኝ ተዘጋጀ (ዘጸአት 12:18-30)። ምን ያህል ጥልቅ ጕጕት በእስራኤላውያን ልብ ውስጥ ተቀርጾ ይሆን? የሚያምኑ አይሁዳውያን መሥዋዕት ከማቅረባቸው በተጨማሪ ደሙን በጉበኑና በመቃኖች ላይ በሥነ ሥርዓት ረጭተዋል። ከዚያም በእግዚአብሔር ጊዜ መሠረት የጨለማና አስፈሪ የሆነው የእኩለ ሌሊት ጊዜ ሲደርስ በግብፅ ላይ ፍርድ መጣ። የሚያጠፋው መልአክ (1ኛ ቆሮንቶስ 10:10፤ ዕብራውያን 11:28) ሞት ተግባሩን እንዲፈጽም የተወው የእግዚአብሔር የፍርድ አገልጋይ ነበር። ለደሙ አክብሮት በነበረውና ቅዱስ አምላክ በሆነው የእግዚአብሔር ፍርድ መሠረት የማያምኑ ግብፃውያንና የእስራኤላውያን ቤተሰብ በኵሮች ሁሉ ሞቱ።

ባለፉት ክፍለ ዘመናት ሁሉ ይህ ልብን የሚከፍል ዘገባ ለአይሁዳውያንና ለክርስቲያኖችም ዋና መልእክት ነበር። «ደሙን ካየሁ አልፋለሁ» ይህ የአይሁድ መምህራንና ክርስቲያን ካህናት ብዙ ሺህ ስብከቶች ያዘጋጁበት ጥቅስ ነው። ግምት ውስጥ የገባው ደሙ በተረጨበት ቤት ውስጥ የነበሩት ሰዎች የሕይወት ጥራት አልነበረም። ነገር ግን ደሙን በመርጨት ያሳዩት ከሥራ የተለየ እምነታቸው ነበር። እግዚአብሔር ያከበረው በእምነት የተረጨውን ደም ብቻ ነበር።

ሁሉን ቻይ የሆነው የእግዚአብሔርን ፍርድ የሚፈጽሙ የእነዚህ ኃያላን መላእክት እንዴት ያስፈራሉ?

አብርሃምን ያስቆመው መልአክ

በዘፍጥረት 22 እግዚአብሔር የአብርሃምን እምነት እውነተኛነት ለመፈተን ፈልጎ የሚወደውንና «የተስፋ ልጅ» የነበረውን ይስሐቅን ይሠዋለት ዘንድ ጠየቀው። እግዚአብሔርም «አብርሃም ሆይ. . . የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞሪያም ምድር ሂድ፤ እኔም በምነግርህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው» አለው (ዘፍጥረት 22፡ 1-2)።

በዚያ ረኻም ሌሊት አብርሃም ይሄ ታላቅ መሥዋዕት የሚያስከትለውን ሁኔታ በሚያሰላስልበት ወቅት ምን ያህል ልቡ በታላቅ ሥቃይ ተሰብሮና ተጎድቶ ይሆን? የሆነ ሆኖ አብርሃም የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ በመያዝ በእምነት ብቻ አሳት፣ እንጨትና ልጁን ይዞ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ጉዞ ጀመረ። መጽሐፍ ቅዱስ ከዚህ የበለጠ የእምነት ድርጊት አልዘገበም።

አብርሃም መሠዊያውን ካዘጋጀ በኋላ በመሠዊያው ላይ የይስሐቅን እጅና እግር በማሰር ቢላውን አውጥቶ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም ፈቃደኛ መሆኑን ለመግለጽ ፊቱን ወደ ሰማይ አነሣ። አብርሃም ቢላውን በአየር ላይ አንሥቶ በይስሐቅ ልብ ውስጥ ሊሰካው ሲል፣ «የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ጠራና አብርሃም አብርሃም አለው. . . . በብላቴናው ላይ እጅህን አትዘርጋ አንዳችም አታድርግበት፤ አንድ ልጅህን ለእኔ አልከለከልክምና እግዚአብሔርን የምትፈራ እንደሆንህ አሁን አውቄያለሁ አለ» (ዘፍጥረት 22:11-12)። ሁለት ጊዜ ተደጋግሞ መጠቀሱ ሊቀርብ ያለውን መልእክት አስፈላጊነት ያሳያል። ስሙ መጠራቱን ሲሰማ ታማኙ አብርሃም በፍጥነት መልስ ሰጥቷል፤ እግዚአብሔርም ማሻሻያ ላልታከለበት ታዛዥነቱ ብድራትን ከፈለው። «አብርሃምም ዓይኑን አነሣ በኋላውም እነሆ አንድ በግ በዱር ውስጥ ቀንዶቹ በዕፅ ሳቤቅ ተይዞ አየ፤ አብርሃምም ሄደ በጉንም ወሰደው፤ በልጁም ፋንታ መሥዋዕት አድርጎ ሠዋው» (ዘፍጥረት 22:13)።

ብዙ ምሁራን (እኔንም ጨምሮ) የተገለጸው ያ መልአክ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ እንደሆነ ያምናሉ። ክርስቶስ የመላእክትን ሚና የተላበሰ ሲሆን፣ እግዚአብሔር ደግሞ የምትክ ስርየትን መርህ አሳይቷል። ይህም እግዚአብሔር ከአብርሃም የልጁን ሞት የጠየቀው መሆኑ ነው። የሚቃጠል መሥዋዕትን በተመለከተ የተጠየቀውን ጥያቄ መፈጸም ነበረበት። ደግሞም ተፈጽሟል። ነገር ግን በይስሐቅ ፋንታ እግዚአብሔር በመልአኩ አማካኝነት የእንስሳን ምትክ ተቀብሏል። ይኸው መርህ ለእኛም ይሠራል። እንደ ትክክለኛ ፍርድ ከሆነ መሞት ነበረብን። ፍርዱ ደግሞ ሊፈጸም ይገባዋል። ሆኖም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ተተኪው መሥዋዕት ሆነ። እኛ እንዳንሞት እርሱ ሞተልን። «በምትካችን» የሚለው ቃል

በክርስቶስ ኢየሱስ ለሚያምኑ ሁሉ በሚያስገርም ሁኔታ ያገለግል ዘንድ ስፍራችንን ወሰደ። በእርሱ ለሚያምኑ ሁሉ በምትካቸው ሞተ።

እግዚአብሔር የሰው መሥዋዕት እንዲቀርብለት እንዴት ይጠይቃል? ሰዎች እንዳይገደሉ እየከለከለ ይስሐቅን ይሠዋለት ዘንድ አብርሃምን ለምን ጠየቀው? (ዘፍጥረት 9:6)። ይህ ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር የሚጻረር አይደለምን? በሞት የመቅጣትን ፍርድ በተመለከተ ለሚነሡት ለእነዚህ ጥያቄዎች የሮሜ መልእክት መልስ ይሰጠናል። «ለገዛ ልጁ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም?» (ሮሜ. 8:32)። እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን እንዲሠዋ አብርሃምን የጠየቀው ራሱ ልጁን ለሞት አሳልፎ ለመስጠት ፈቃደኛ ስለነበረ ነው። ከአብርሃም የጠየቀው ራሱ በአንድያ ልጁ ላይ ሊፈጸም ከፈቀደው ነገር በላይ አልነበረም።

አብርሃምም ሆነ ይስሐቅ እግዚአብሔር ያቀረበላቸውን ጽዋ መጠጣት አላስፈለጋቸውም። ይስሐቅ አልሞተም፤ አብርሃምም አልሰየፈውም። ሆኖም በጌቴሴማኒ የአትክልት ቦታ ወደነበረው ጽዋ ስንመጣ ሥዕሉ በሚያስገርም ሁኔታ የተለየ ነው። ኢየሱስ ለጥፋተኞች ጥፋት እንደሌለው፣ ለኃጢአተኞች ኃጢአት እንደሌለው ሆኖ መጥቷል። ለዓለም ዓመፅ የእግዚአብሔርን ፍርድ ለመቀበል ፈቃደኛ ሆነ። በቀራንዮ ሞቱም ራሱን ከዓለም ዓመፅ ጋር አመሳሰለ።

ኢየሱስ ወደሚያስፈራ ሥቃይ፣ ፍርድና ሞት የሚወስደውን «ጽዋ» በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ መውሰዱ ምን ትርጉም እንደነበረው መላእክትም ሆኑ ሰዎች ሊረዱት አይችሉም (በማርቆስ 14:36፤ ሉቃስ 22:42)። በአትክልቱ ቦታ ጽዋውን ለመጠጣት ከራሱ ጋር በሚታገልበት ወቅት ማንኛውም አገልጋይ መልአክ ሥቃዩን ሊቀንስለት ወይም ሊታደገው አልቻለም። ይህ የእርሱና የእርሱ ተግባር ብቻ ነበር። በፈቃደኝነት የተቀበለው የፍርድ ጽዋ በአዳኙ ላይ የወደቀ ሲሆን፣ ጻድቅ ሆኖ ሳለ የዓመፀኞችን ጥፋት በራሱ ላይ ተሸከመ። መላእክት በዚያን ሰዓት ሊታደጉት ቢችሉም፣

ክርስቶስ ግን እርዳታቸውን አልጠየቀም። ይህ የመላእክትን ዕርዳታ ያልፈለገው አዳኝ፣ «እጅግ በጣም ስለምወዳቸው ለሰዎች ኃጢአት እኔ ራሴ እሞታለሁ» ማለቱ ነበር። በሞቱ ጊዜ ሰዎችና መላእክት ርቀውታል። እግዚአብሔርም ዓይኖቹ ንጹሐን ስለሆኑና ኃጢአትን ለመመልከት ባለመቻሉ በታላቅ ሥቃይ ላይ ከነበረው ልጁ ላይ ፊቱን መለሰ። ለዚህ ነው ኢየሱስ «አምላኬ አምላኬ ስለምን ተውኸኝ?» ብሎ በመስቀል ላይ የጮኸው። ብቻውን ሞተ፣ መላእክት እርሱን ለመታደግ ዝግጁ ቢሆኑም፣ እርሱ ግን ፈቃደኛ አልነበረም።

መላእክትና ኢየሱስን የማይፈልጉ ሰዎች

የእግዚአብሔር ቃል፣ ሆን ብለው ኢየሱስ ክርስቶስን በሚቃወሙና እግዚአብሔር በእርሱ በኩል ያቀረበውን ደኅንነት በማይቀበሉት ሰዎች መላእክት የእግዚአብሔር መልእክተኞች በመሆን ፍርዱን ተግባራዊ እንደሚያደርጉ በግልጽ ይናገራል። ሰዎች ሁሉ በተፈጥሮ፣ በምርጫና በተግባር ኃጢአተኞች ቢሆኑም፣ እግዚአብሔር ለዘላለም እንዲለዩ የሚያደርገውን ፍርድ የሚያስከትልባቸው ጌታ ኢየሱስን እንደ አዳኛቸውና ጌታቸው ለመቀበል ፈቃደኞች አለመሆናቸው ነው።

እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን በጎችን ከፍየሎች፣ ስንዴውን ከእንክርዳድ፣ የዳኑትን ካልዳኑት እንዲለዩ መላእክትን ሾሟቸዋል። የመላእክትን ድምፅ እንድንሰማ አይደለም የተጠራነው። ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከእግዚአብሔር ጋር እንድንታረቅ የሚጠራንን የእግዚአብሔርን ድምፅ ልንሰማና ቅዱስ ቃሉን ልናስተውል ይገባናል። ይህ ካልሆነ ግን ይቅርታ ያልተደረገለትን የኃጢአት ዋጋ መካፈል ይኖርብናል። መላእክትም ያንን ቅጣት ያስፈጽማሉ። «ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል» (ማቴ. 13:50)። ሁልጊዜ የሚገርመኝ ነገር ቢኖር ዘመናዊው ዓለማችን፣ ክርስቲያኖችም እንኳ የእግዚአብሔርን ድንጋጌዎችና ማስጠንቀቂያዎች እንደ ቀላል ነገር መመልከታቸው ነው።

መላእክትና ዘላለማዊ ሕይወት

እያንዳንዱ የዓለም ዘር ከሁለት የሕይወት መንገዶች ጋር ይፋጠጣል። ከእነዚህም አንዱ ወደ ዘላለማዊ ሕይወት፣ ሌላው ደግሞ ወደ ዘላለም ሞት ያደርሳል። ጌታ ኢየሱስን በማይፈልጉት ላይ መላእክት የእግዚአብሔርን ፍርድ እንዴት ተግባራዊ እንደሚያደርጉ ተመልክተናል። መላእክት ወደ እቶን እሳት ይጥሏቸዋል። ሌላ ፍጹም የተለየ ፍርድ ደግሞ አለ። ይህ ደግሞ መልካምና አስደናቂ የሆነው የዘላለም ሕይወት ፍርድ ነው። በዚህም ውስጥ እግዚአብሔር ለመላእክት ኃላፊነትን ይሰጣቸዋል። እያንዳንዱ አማኝ ለዘላለም ወደሚኖረው እግዚአብሔር በሚገባበት ወቅት ንጉሣዊ አቀባበል ያደርጉለት ዘንድ መላእክትን ወክሏቸዋል። በክርስቶስ ላይ የታመንን ሁሉ በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ሐሴት የሚያደርጉትን የመላእክት ሠራዊት እንመለከታለን።

በሉቃስ 16 ውስጥ በሚገኘው በሀብታሙና በአልዓዛር ታሪክ ውስጥ፣ ጌታ ኢየሱስ በእምነት ኖሮ ስለ ሞተ ስለ አንድ ለማኝ ይናገራል። ይህ ለማኝ ብዙዎቹን የዓለም ቀላቀሉሶች ያላገኘ ቢሆንም፣ የዘላለም ሕይወትን ባስገኘለት እምነቱ ግን ሀብታም ነበረ። በሞተ ጊዜ «መላእክት ተሸክመው ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት።» እዚህ ላይ መላእክት የማይሞት መንፈሱን አጅበው መጽሐፍ ቅዱስ «ሰማይ» ብሎ ወደሚጠራው ስፍራ ሲወስዱት እንመለከታለን። ይህ አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖርበት የክብር ስፍራ ነው።

ሌላው እንደዚህ ዓይነት ውብ ዘገባ የምናገኘው ሰማዕት ከሆነው ከእስጢፋኖስ ሕይወት ነው (የሐዋርያት ሥራ 6:8-7:60)። «በሸንጎም የተቀመጡት ሁሉ ትኩር ብለው ሲመለከቱት እንደ መልአክ ፊት ሆኖ ፊቱን አዩት»። ከዚያም እስጢፋኖስ ኃይለኛ በሆነው ስብከቱ ያላመኑት እንኳ በመላእክት ሥርዓት ሕግን እንደ ተቀበሉና ዳሩ ግን እንዳልታዘዙት ገልጿል (የሐዋ. 7:53)።ንግግሩን ከጨረሰ በኋላ እስጢፋኖስ የእግዚአብሔርን ክብርና በአባቱ ቀኝ የነበረውን ኢየሱስን ተመለከተ። ያኔውኑ ጠላቶቹ እስከ ሞት ድረስ ወገሩት። ወደ ሰማይም ተወሰደ። መላእክት አልዓዛርን እንዳጀቡት ሁሉ እስጢፋኖስንም ሊያጅቡት እንደሚችሉ ለመገመት እንችላለን። እኛም በሞት በክርስቶስ ፊት በምንሰበሰብበት ወቅት ያጅቡናል።

የመጀመሪያው የክርስቲያን ሰማዕት የሆነው እስጢፋኖስ ወደ መንግሥተ ሰማይ ሲገባ ታላቅ ክብር የተሞላበት አቀባበል ለማድረግና የሰማዕት አክሊል ለመሸለም የሰማይ ሠራዊት በደስታና በሐሴት እንደ ዘመሩለት ለመገመት እንችላለን።

የእግዚአብሔርን ፍርድ ትፈራለህ? ወይስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞቱ ፍርድህን በራሱ ላይ እንዳደረገው ታውቃለህ? ክርስቶስን በምታውቅበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፍርድ አትፈራም። ምክንያቱም ደኅንነትህን ሙሉ በሙሉና በፍጹም ስለገዛው ነው። ልብህን ክፈትለት እንጂ የክርስቶስ ለመሆን ውሳኔህን አታዘግይ። ከዚያም አንተም ከእርሱ ጋር ኅብረት በማድረግ በሰማያት ለዘላለም የሚገኘውን ደስታ ትካፈላለህ።